

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-10-05

Druk nr 3748
Warszawa, 16 lutego 2005 r.

Pan
Włodzimierz Cimoszewicz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw wraz z projektami aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do reprezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki i Pracy.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw

Art. 1. W ustawie z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 197 oraz z 2004 r. Nr 42, poz. 386), wprowadza się następujące zmiany:

- 1) rozdział 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Zapasy obowiązkowe paliw ciekłych

Art. 15. 1. W celu zapewnienia bezpiecznego zaopatrzenia kraju w paliwa ciekłe na wypadek wystąpienia zakłóceń lub kryzysu w ich dostawach na rynku krajowym oraz wypełnienia zobowiązań międzynarodowych, ustala się zapasy paliw ciekłych, których ilość w każdym roku kalendarzowym, z zastrzeżeniem przepisów wydanych na podstawie ust. 5, ma być równa ilości takich paliw z okresu 90 dni ich średniej dziennej wewnętrznej konsumpcji.

2. Przez średnią dzienną wewnętrzną konsumpcję, o której mowa w ust. 1, rozumie się średnią dzienną wielkość dostaw paliw ciekłych na rynek krajowy w roku poprzedzającym, ustaloną na podstawie odpowiednich danych statystycznych.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki corocznie, w terminie do dnia 31 marca, ogłasza, w drodze

obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wielkość średniej dziennej wewnętrznej konsumpcji w roku poprzedzającym, uwzględniając dane, o których mowa w ust. 2.

4. W skład zapasów, o których mowa w ust. 1, wchodzi:
 - 1) rezerwy gospodarcze paliw ciekłych określone w art. 3 ust. 1 pkt 2, z wyłączeniem wyodrębnionej ich części, o której mowa w art. 3 ust. 2;
 - 2) zapasy obowiązkowe paliw ciekłych, o których mowa w art. 16.
5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy harmonogram osiągnięcia wymaganej ilości zapasów paliw ciekłych, mając na względzie potrzebę stopniowego osiągnięcia poziomu zapasów, o którym mowa w ust. 1, i biorąc pod uwagę możliwości ich magazynowania, stan rezerw gospodarczych paliw ciekłych, wielkość produkcji paliw ciekłych oraz wielkość przywozu tych paliw zrealizowanego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu, a także zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 16. 1. Wprowadza się obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych przez przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie:

- 1) wytwarzania lub przetwarzania paliw ciekłych,

zwanych dalej „producentami”;

2) przywozu paliw ciekłych w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu tych paliw, zwanych dalej „przywoźcami”.

2. Producenci i przywoźcy tworzą zapasy obowiązkowe paliw ciekłych w oparciu o zrealizowaną przez nich w roku poprzednim produkcję lub przywóz dokonany w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu, zgodnie z harmonogramem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 15 ust. 5.
3. Producenci i przywoźcy tworzą zapasy obowiązkowe paliw ciekłych w zakresie tych rodzajów paliw, które są przedmiotem ich działalności.
4. Paliwa ciekłe, z których są tworzone zapasy obowiązkowe paliw ciekłych, powinny spełniać wymagania jakościowe określone w przepisach o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.
5. Utworzone i utrzymywane przez producentów i przywoźcych zapasy obowiązkowe paliw ciekłych stanowią ich majątek, chyba że z umowy, o której mowa w art. 19d ust. 1, wynika, że zapasy te stanowią własność przyjmującego zlecenie.
6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek przedsiębiorcy, może zezwolić, w drodze decyzji, na okresowe niepowiększanie zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, przy czym okres ten nie może być dłuższy niż rok.

Art. 16a. 1. Przedsiębiorcy, którzy rozpoczynają działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub przywozu paliw ciekłych w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu, są obowiązani do utworzenia i utrzymania, w pierwszym roku działalności gospodarczej, zapasów obowiązkowych paliw ciekłych w ilości odpowiadającej co najmniej ilości średniej, siedmiodniowej produkcji lub średniego, siedmiodniowego przywozu paliw ciekłych, realizowanego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu.

2. Podstawą obliczania wymaganej ilości zapasów, o której mowa w ust. 1, jest zadeklarowana przez przedsiębiorcę na dany rok wielkość produkcji lub przywozu paliw ciekłych, realizowanego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu, przy czym, w przypadku gdy zadeklarowana wielkość produkcji lub ilość przywożonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej paliw ciekłych jest niższa od wielkości faktycznie realizowanych, przedsiębiorca jest obowiązany na koniec roku kalendarzowego posiadać zapasy obowiązkowe paliw ciekłych wyliczone według wielkości faktycznie zrealizowanych.

3. Przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 1, w kolejnych latach swej działalności są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych oraz corocznego, systematycznego ich powiększania, do ilości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 15 ust. 5.

Art. 17. 1. Tworzy się rejestr producentów i przywoźących, zwany dalej „rejestrem”.

2. Rejestr prowadzi Prezes Agencji Rezerw Materiałowych.
3. Rejestr zawiera :
 - 1) oznaczenie producenta lub przywożącego;
 - 2) niezbędne dane ekonomiczne i towarowe dotyczące producenta lub przywożącego;
 - 3) informacje dotyczące magazynowania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych.
4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia rejestru, dokumenty będące podstawą dokonania wpisu do rejestru i wykreślenia z rejestru, wzory wniosków o dokonanie wpisu do rejestru i o wykreślenie z rejestru oraz dane podlegające wpisowi do rejestru, uwzględniając możliwość prowadzenia rejestru w systemie elektronicznym, pod warunkiem, że dane w nim zawarte znajdują potwierdzenie w dokumentach przechowywanych przez prowadzącego rejestr.

Art. 17a. 1. Producenci i przywożący są obowiązani złożyć wnioski o wpis do rejestru w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia działalności gospodarczej w zakresie podlegającym obowiązkowi tworzenia i utrzymania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych.

2. Wniosek o dokonanie wpisu do rejestru zawiera:
 - 1) imię, nazwisko lub nazwę producenta lub przywożącego;

- 2) oznaczenie formy prawnej oraz numeru identyfikacji podatkowej (NIP) i numeru identyfikacyjnego w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON);
 - 3) oznaczenie siedziby i adresu producenta lub przywożącego;
 - 4) oznaczenie adresu zakładu głównego producenta lub przywożącego, jeżeli jest inny niż siedziba producenta lub przywożącego;
 - 5) oznaczenie przedmiotu wykonywanej działalności gospodarczej;
 - 6) wskazanie daty rozpoczęcia działalności gospodarczej;
 - 7) dane o wielkości produkcji, przywozu w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu paliw ciekłych oraz rodzaju paliw objętych obowiązkiem tworzenia zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, planowane na dany rok;
 - 8) dane o ilości, rodzaju i gatunku paliwa ciekłego, półproduktu rafinacji ropy naftowej, objętych obowiązkiem tworzenia zapasów obowiązkowych paliw ciekłych w danym roku;
 - 9) oznaczenie miejsca magazynowania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych.
3. W przypadku gdy wniosek nie zawiera danych, o których mowa w ust. 2, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku, w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie stanowi niedopełnienie

obowiązku złożenia wniosku o wpis do rejestru.

4. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wydaje decyzję administracyjną o odmowie wpisu do rejestru, jeżeli prawomocnie orzeczono zakaz wykonywania, określonej we wniosku, działalności gospodarczej przez producenta lub przywoźącego.

Art. 17b. 1. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wydaje zaświadczenie o wpisie do rejestru w terminie 5 dni roboczych od dnia złożenia kompletnego wniosku.

2. Zaświadczenie o wpisie do rejestru zawiera dane, o których mowa w art. 17a ust. 2 pkt 1-3, oraz datę wpisu do rejestru i numer w rejestrze.

Art. 17c. 1. Zmiana wpisu lub wykreślenie z rejestru następują na umotywowany wniosek producenta lub przywoźącego lub z urzędu.

2. Producent oraz przywoźący są obowiązani złożyć wniosek o:

- 1) zmianę wpisu w rejestrze – w terminie 7 dni od dnia zmiany danych, o których mowa w art. 17a ust. 2;

- 2) wykreślenie wpisu z rejestru – w terminie 14 dni od dnia:

- a) trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej w zakresie określonym w art. 16 ust. 1,

- b) cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych,

- c) cofnięcia koncesji na wykonywanie działalności

gospodarczej w zakresie określonym w art. 16 ust. 1 lub jej wygaśnięcia,

d) ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy.

3. Wpis do rejestru podlega wykreśleniu z urzędu przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w przypadku:

1) gdy prawomocnie orzeczono zakaz wykonywania działalności gospodarczej w zakresie określonym w art. 16 ust. 1;

2) stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej w zakresie określonym w art. 16 ust. 1.

4. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych może wykreślić z urzędu dane wpisane do rejestru niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy.

5. Wykreślenie wpisu z rejestru następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 18. Do paliw ciekłych objętych obowiązkiem, o którym mowa w art. 16 ust. 1, zalicza się następujące grupy produktów wytwarzanych z ropy naftowej:

1) benzyny silnikowe i materiały pędne do silników lotniczych;

2) oleje napędowe do silników i oleje napędowe pozostałe, z wyłączeniem olejów do silników statków morskich, oraz materiały pędne do silników lotniczych na bazie nafty;

3) oleje opałowe, z wyłączeniem olejów do silników statków morskich.

Art. 19. 1. Zapasy obowiązkowe paliw ciekłych mogą być utrzy-

mywane w postaci :

- 1) paliw ciekłych;
- 2) półproduktów rafinacji ropy naftowej;
- 3) ropy naftowej.

2. Zapasy obowiązkowe paliw ciekłych utrzymywane w postaci, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, mogą być tworzone wyłącznie przez producentów wytwarzających paliwa poprzez przerób ropy naftowej oraz powinny umożliwiać rzeczywiste wytwarzanie produktów wymienionych w art. 18 w ilości określonej w art. 15 ust. 1 i w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 15 ust. 5.

3. Zapasy obowiązkowe paliw ciekłych utrzymywane w postaci półproduktów rafinacji ropy naftowej lub ropy naftowej powinny być obliczane proporcjonalnie do ilości każdej kategorii produktu otrzymanego w procesie przerobu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym przez danego producenta.

Art. 19a. 1. Do zapasów obowiązkowych paliw ciekłych można zaliczać paliwa zmagazynowane:

- 1) w terminalach i magazynach hurtowych;
- 2) w zbiornikach rafinerii ropy naftowej, z wyłączeniem paliw ciekłych znajdujących się w instalacjach i rurociągach produkcyjnych;
- 3) w zbiornikach instalacji rurociągowych;
- 4) w zbiornikach i magazynach portowych;
- 5) na barkach i statkach żeglugi przybrzeżnej wynajętych do transportowania paliw w strefie nad-

granicznej, pod warunkiem zapewnienia możliwości bezzwłocznego przeprowadzenia kontroli stanu zapasów;

6) w zbiornikowcach znajdujących się w portach docelowych, po załatwieniu formalności portowych i celnych zgodnie z odrębnymi przepisami.

2. Do zapasów obowiązkowych paliw ciekłych nie zalicza się paliw znajdujących się w:

- 1) złożach ropy naftowej niewydobytej;
- 2) tranzyście, z przeznaczeniem do innych państw;
- 3) rurociągach;

4) cysternach kolejowych i samochodowych;

5) zbiornikach magazynowych na stacjach paliw;

6) magazynach o przeznaczeniu wojskowym.

3. Do zapasów obowiązkowych paliw ciekłych nie zalicza się także produktów naftowych dostarczanych przez osoby zagraniczne ich oddziałom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli produkty te nie stanowią przywozu w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz paliw ciekłych, w zakresie których tworzy się zapasy obowiązkowe paliw ciekłych, mając na względzie obowiązujące klasyfikacje wyrobów oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych oraz ustalania ich ilości przez producentów i przywoźących, w tym również przez producentów paliw wytwarzających te paliwa poprzez procesy mieszania paliw lub komponentów,
- 2) procentowy udział zapasów poszczególnych paliw, które mogą być utrzymywane w postaci ropy naftowej i półproduktów jej rafinacji,
- 3) rodzaje dokumentów potwierdzających wyłączenia z obowiązku tworzenia zapasów obowiązkowych, o których mowa w art. 18 pkt 2 i 3
 - uwzględniając:
 - a) średni poziom zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz możliwe ubytki podczas ich przemieszczania,
 - b) możliwość utrzymywania przez producenta i przywoźącego zamiennie zapasów paliw w grupach, o których mowa w art. 18,
 - c) możliwość czasowej zamiany utrzymywanych zapasów w grupach innych niż były tworzone
 - biorąc pod uwagę stan rezerw gospodarczych, sytuację na krajowym rynku paliw ciekłych oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 19b. 1. Zapasy obowiązkowe paliw ciekłych mogą być utrzymywane na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, pod warunkiem zawar-

cia bilateralnej umowy międzyrządowej między Rzeczpospolitą Polską i państwem, na terytorium którego zapasy te będą magazynowane; umowa ta powinna zawierać w szczególności postanowienia zapewniające kontrolę stanu i jakości tych zapasów, wypełnienie międzynarodowych wymagań dotyczących sprawozdawczości w zakresie zapasów oraz dysponowania nimi, w tym przemieszczania ich z terytorium tego państwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Zapasy obowiązkowe paliw ciekłych utrzymywane poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej nie mogą przekraczać 20% ogólnej ilości zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, do utrzymywania których dany producent lub przywoźący jest obowiązany.

Art. 19c. 1. Producenci i przywoźący, którzy gromadzą zapasy obowiązkowe paliw ciekłych w magazynach przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania takich paliw, są obowiązani zawrzeć umowę o świadczenie usług w tym zakresie, przy czym umowa ta powinna określać w szczególności:

- 1) ilość magazynowanych zapasów obowiązkowych paliw ciekłych;
- 2) warunki utrzymywania odpowiedniego poziomu ilościowego i jakościowego magazynowanych zapasów obowiązkowych paliw ciekłych;
- 3) sposób postępowania podczas magazynowania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, ich wymiany i konserwacji oraz obniżania tych zapasów;
- 4) okres magazynowania zapasów obowiązkowych

paliw ciekłych, przy czym okres ten nie powinien być krótszy niż rok kalendarzowy;

- 5) wysokość wynagrodzenia za usługi magazynowania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych;
- 6) zasady odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy;
- 7) okres jej obowiązywania i warunki rozwiązania.

2. Producenci oraz przywoźący są obowiązani przekazać Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych kopię zawartej umowy, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia, w celu dokonania odpowiedniej adnotacji w rejestrze.

Art. 19d. 1. Producenci oraz przywoźący mogą zlecić, na podstawie umowy, wykonanie zadań w zakresie gromadzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych przedsiębiorcom posiadającym koncesję na obrót paliwami ciekłymi lub koncesję na magazynowanie tych paliw.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) ilość gromadzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych paliw ciekłych w okresie obowiązywania umowy;
- 2) sposób wykonania zlecenia;
- 3) warunki utrzymywania odpowiedniego poziomu ilościowego i jakościowego gromadzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych paliw ciekłych;
- 4) sposób postępowania podczas magazynowania

- zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, ich wymiany i konserwacji oraz obniżania tych zapasów;
- 5) okres obowiązywania umowy, przy czym okres ten nie może być krótszy niż 90 dni;
 - 6) wysokość wynagrodzenia za wykonanie zlecenia;
 - 7) lokalizację tworzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych paliw ciekłych w okresie obowiązywania umowy;
 - 8) sposób wykonywania obowiązków sprawozdawczych wynikających z art. 191 ust. 1 i 2;
 - 9) postanowienia dotyczące zmiany warunków umowy i jej wypowiedzenia;
 - 10) odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy.
3. W przypadku zlecenia przez producentów i przywoźących, gromadzenia i utrzymywania, w ich imieniu, zapasów obowiązkowych paliw ciekłych przedsiębiorcom wymienionym w ust. 1, przedsiębiorcy przyjmujący zlecenie:
- 1) nie mogą wykorzystywać, na własne potrzeby, gromadzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych paliw ciekłych w okresie obowiązywania umowy;
 - 2) są obowiązani zagwarantować zlecającemu gromadzenie i utrzymywanie zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, dostęp do tych zapasów w okresie obowiązywania umowy.
4. W przypadku gdy zapasy obowiązkowe paliw ciekłych utrzymywane zgodnie z ust. 1 nie stanowią

własności producenta lub przywożącego, a są własnością przedsiębiorcy otrzymującego zlecenie, umowa, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać postanowienia gwarantujące zlecającemu prawo nabycia tych zapasów w okresie jej obowiązywania oraz określać cenę nabycia tych zapasów.

5. Producenci i przywożący przed zawarciem umowy zlecenia, są obowiązani do przedłożenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych projektu tej umowy oraz uzyskania zgody na jej zawarcie.
6. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych, w drodze decyzji administracyjnej, nie wyraża zgody na zawarcie umowy zlecenia, jeżeli:
 - 1) projekt umowy nie zawiera postanowień określonych w ust. 2 i 4;
 - 2) lokalizacja lub infrastruktura techniczna baz magazynowych albo system przemieszczania paliw ciekłych nie zapewnią sprawnych i bezpiecznych dostaw tych paliw w przypadku wystąpienia zakłóceń bądź kryzysu na krajowym rynku paliw.
7. Producent lub przywożący przekazuje kopię umowy, o której mowa w ust. 1, Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia.
8. Producenci i przywożący zlecający wykonanie swoich zadań w zakresie gromadzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych innym przedsiębiorcom, ponoszą odpowiedzialność za jakość i stan tych zapasów.

Art. 19e. 1. Koszty tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych ponoszą producenci oraz przywoźący.

2. Koszty, o których mowa w ust. 1, są zaliczane do kosztów działalności producentów oraz przywoźących.

3. Producenci oraz przywoźący są obowiązani ubezpieczyć zapasy obowiązkowe paliw ciekłych od ognia i innych zdarzeń losowych.

Art. 19f. 1. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych jest uprawniony do przeprowadzania kontroli u producentów i przywoźących, przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania, o których mowa w art. 19c ust. 1, oraz przedsiębiorców, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów obowiązkowych paliw ciekłych stosownie do art. 19d.

2. Czynności kontrolne wykonują pracownicy Agencji Rezerw Materiałowych, na podstawie pisemnego, imiennego upoważnienia oraz po okazaniu legitymacji służbowej.

3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

1) imię, nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej osoby przeprowadzającej kontrolę;

2) określenie zakresu kontroli;

3) określenie czasu trwania kontroli;

4) wskazanie podstawy prawnej kontroli;

5) oznaczenie organu kontroli;

- 6) określenie daty i miejsca wystawienia upoważnienia;
 - 7) podpis osoby wystawiającej upoważnienie z podaniem zajmowanego stanowiska służbowego;
 - 8) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego producenta oraz przywożącego.
4. Kontrola, o której mowa w ust. 1, polega na sprawdzeniu:
- 1) prawidłowości ustalenia wielkości zapasów obowiązkowych paliw ciekłych na dany rok kalendarzowy;
 - 2) zgodności stanu faktycznego ze stanem ewidencyjnym zapasów obowiązkowych paliw ciekłych;
 - 3) jakości paliw ciekłych;
 - 4) wykonywania postanowień umów, o których mowa w art. 19c ust. 1 i art. 19d ust. 1.
5. Upoważnionym pracownikom, o których mowa w ust. 2, przysługuje prawo:
- 1) wejścia na teren nieruchomości i do obiektów producentów, przywożących, przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania oraz przedsiębiorców, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów paliw ciekłych;
 - 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień oraz okazania dokumentów dotyczących produkcji lub przywozu w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu paliw ciekłych za rok, w którym jest przeprowadzana kontrola i rok poprzedni, potwierdzających poprawność wyli-

czenia ilości zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, do tworzenia i utrzymywania których w danym roku jest obowiązany producent oraz przywoźący;

3) wglądu do dokumentów potwierdzających jakość paliw;

4) pobierania próbek paliw ciekłych.

6. Pobieranie próbek, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, odbywa się na zasadach i w trybie określonych w przepisach o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

7. Czynności kontrolne przeprowadza się w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej.

8. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół dokonanych czynności, który powinien ponadto zawierać wnioski i zalecenia oraz pouczenie o sposobie złożenia zastrzeżeń co do jego treści, przy czym termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

9. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych może wezwać producenta, przywoźącego, przedsiębiorcę świadczącego usługi magazynowania lub przedsiębiorcę, któremu zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, do usunięcia uchybień określonych w protokole, o którym mowa w ust. 8.

Art. 19g. 1. W przypadku wystąpienia zakłóceń w dostawach ropy naftowej lub paliw ciekłych na rynek krajowy lub zagrożenia wystąpienia takich zakłóceń, minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze

rozporządzenia, zezwolić na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych paliw ciekłych na określonym obszarze kraju lub na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, określając wielkość obniżenia tych zapasów oraz sposób i termin ich odtworzenia, z uwzględnieniem sytuacji na rynku paliw ciekłych i rzeczywistych możliwości odtworzenia zapasów obowiązkowych paliw ciekłych.

2. W przypadkach wymienionych w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze decyzji administracyjnej, zezwolić na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych paliw ciekłych przez określonych producentów lub przywoźących, określając wielkość obniżenia oraz sposób i termin odtworzenia zapasów obowiązkowych paliw ciekłych.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze rozporządzenia, nałożyć na producentów lub przywoźących obowiązek sprzedaży zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, po cenie rynkowej, określając wielkość sprzedaży oraz sposób i termin odtworzenia tych zapasów, uwzględniając konieczność zaspokojenia potrzeb krajowych oraz zapewnienia ciągłości dostaw paliw ciekłych.
4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze decyzji administracyjnej, nakazać producentom lub przywoźącym sprzedaż określonej ilości zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, po cenie rynkowej, wskazanym podmiotom.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki powiadamia niezwłocznie Komisję Europejską oraz odpowiednie organy organizacji międzynarodowych, jeżeli wynika to z zobowiązań międzynarodowych, o każdym przypadku obniżenia ilości zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, dokonywanym w trybie określonym w ust. 1-4, które powoduje zmniejszenie tych zapasów poniżej poziomu określonego w art. 15 ust. 1 i w przepisach wydanych na podstawie art. 15 ust. 5. Powiadomienie takie powinno zawierać:
- 1) oznaczenie daty obniżenia zapasów obowiązkowych paliw ciekłych;
 - 2) informacje o:
 - a) przyczynie obniżenia zapasów obowiązkowych paliw ciekłych,
 - b) podjętych działaniach mających na celu odtworzenie zapasów obowiązkowych paliw ciekłych,
 - c) przewidywanych zmianach w poziomie zapasów obowiązkowych paliw ciekłych do dnia ich odtworzenia.
6. Producenci lub przywoźący przeznaczają wpływy uzyskane ze sprzedaży, o której mowa w ust. 3 i 4, na odtworzenie zapasów obowiązkowych paliw ciekłych.
7. W przypadkach wymienionych w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze rozporządzenia, dopuścić do obrotu paliwa ciekłe pochodzące z rezerw państwowych lub zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, niespełniające wymagań jakościowych określonych w przepisach o

systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, po uzyskaniu zgody Komisji Europejskiej w trybie określonym w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 34, poz. 293 i Nr 173, poz. 1808), biorąc pod uwagę sytuację na rynku paliw.

Art. 19h. 1. Zapasy obowiązkowe paliw ciekłych tworzone i utrzymywane na zasadach i w trybie określonym w ustawie mogą być wykorzystane w celu realizacji wiążących Rzeczpospolitą Polską zobowiązań międzynarodowych.

2. W celu wypełnienia zobowiązań, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze rozporządzenia, zezwolić na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych paliw ciekłych na określonym obszarze kraju, lub na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, określając wielkość obniżenia tych zapasów oraz sposób i termin ich odtworzenia, biorąc pod uwagę ustalenia organów odpowiednich organizacji międzynarodowych lub uzgodnienia dokonane z takimi organizacjami.

3. W celu wypełnienia zobowiązań, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze decyzji administracyjnej, zezwolić na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych paliw ciekłych przez określonych producentów lub przywoźących, określając wielkość obniżenia oraz sposób i termin odtworzenia zapasów obowiązkowo-

wych paliw ciekłych.

4. W celu wypełnienia zobowiązań, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze rozporządzenia, nałożyć na producentów lub przywożących obowiązek sprzedaży zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, po cenie rynkowej, określając wielkość sprzedaży oraz sposób i termin odtworzenia zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, biorąc pod uwagę ustalenia organów odpowiednich organizacji międzynarodowych lub uzgodnienia dokonane z takimi organizacjami.
5. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, w celu wypełnienia zobowiązań, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze decyzji administracyjnej, nakazać producentom lub przywożącym sprzedaż określonej ilości zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, po cenie rynkowej, wskazanym podmiotom na terenie kraju lub za granicą.

Art. 19i. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób interwencyjnego postępowania przy podejmowaniu decyzji, o których mowa w art. 19g ust. 2 i 4 oraz w art. 19h ust. 3 i 5, z uwzględnieniem w szczególności wymaganych dokumentów, danych zawartych we wnioskach oraz biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia sprawności procesu podejmowania decyzji.

Art. 19j. 1. W przypadku wystąpienia długotrwałych zakłóceń w dostawach ropy naftowej lub paliw ciekłych na

rynek krajowy lub trudności w zaopatrzeniu gospodarki narodowej w ropę naftową lub paliwa ciekłe, albo w razie konieczności wypełnienia wiążących Rzeczpospolitą Polską zobowiązań międzynarodowych, po wykorzystaniu środków określonych w ustawie, Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, włączyć do zapasów obowiązkowych paliw ciekłych pozostałe zapasy i dostawy paliw ciekłych, półproduktów rafinacji ropy naftowej lub ropy naftowej:

- 1) znajdujące się w zbiornikowcach będących w portach docelowych, po zakończeniu formalności portowych i celnych zgodnie z odrębnymi przepisami,
 - 2) utrzymywane w zbiornikach rafinerii, z wyłączeniem paliw, półproduktów i ropy naftowej znajdujących się w rurociągach lub instalacjach rafinerii,
 - 3) utrzymywane w zbiornikach przez przedsiębiorców zajmujących się produkcją, przetwarzaniem oraz przywozem paliw ciekłych w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu oraz obrotem paliwami ciekłymi, z wyłączeniem zbiorników znajdujących się na stacjach paliw,
 - 4) bunkrowane dla międzynarodowego lotnictwa – biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia ciągłości dostaw paliw ciekłych oraz zapotrzebowanie krajowe na te paliwa.
2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów określa szczegółowo zakres i ilości paliw

ciekłych, półproduktów rafinacji ropy naftowej lub ropy naftowej, włączonych do zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, a także określa miejsce i sposób ich magazynowania oraz ich przeznaczenie.

- Art. 19k. 1. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki półroczne sprawozdania dotyczące stanu zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, ich struktury oraz obszarów ich magazynowania, w terminie 45 dni od końca miesiąca następującego po upływie okresu sprawozdawczego.
2. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, na jego żądanie, bieżące informacje, o których mowa w ust. 1, w zakresie objętym sprawozdaniem oraz inne informacje dotyczące tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych.

- Art. 19l. 1. Producenci, przywożący oraz przedsiębiorcy świadczący usługi magazynowania są obowiązani do przedstawiania Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych pisemnych, miesięcznych informacji o ilości, strukturze produkcji i strukturze przywozu paliw ciekłych zrealizowanego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu, a także o ilości i strukturze wywozu paliw ciekłych w ramach dostaw wewnątrzwspólnotowych lub eksportu oraz ilości i strukturze tworzonych i magazynowanych zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, w terminie 30 dni od upływu ostatniego dnia miesiąca, którego dotyczy

informacja.

2. Producenci oraz przywoźący są obowiązani do przedstawiania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki pisemnych, kwartalnych informacji o poniesionych przez nich kosztach tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, w terminie 45 dni od upływu ostatniego dnia kwartału, którego dotyczy informacja.
3. W przypadku wystąpienia zakłóceń na krajowym rynku paliw ciekłych oraz w celu wypełnienia wiążących Rzeczpospolitą Polską zobowiązań międzynarodowych informacje, o których mowa w ust. 1, oraz informacje o planowanej przez producentów produkcji paliw ciekłych lub planowanym przez przywoźących przywozie ropy naftowej lub paliw ciekłych w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu, powinny być niezwłocznie przedstawione na żądanie ministra właściwego do spraw gospodarki albo Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych.
4. Do informacji, o których mowa w ust. 1, przepisy ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z późn. zm.¹⁾) stosuje się odpowiednio.

Art. 19m. 1. Od decyzji administracyjnych, o których mowa w art. 17a ust. 4, art. 17c ust. 5 oraz art. 19d ust. 6, służy odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki.

2. Do postępowania przed Prezesem Agencji Rezerw Materiałowych w sprawach określonych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu postępowania admi-

nistracyjnego.”;

2) rozdział 7 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 7

Kary pieniężne

Art. 22. Za naruszenia wymagań ustawy, polegające na:

- 1) powstaniu niedoboru w stosunku do ewidencyjnego stanu rezerw,
- 2) uchybieniu w zakresie magazynowania rezerw, ich wymiany, konserwacji oraz ilościowej i jakościowej ochrony stanu rezerw, w wyniku czego powstały straty – organ, o którym mowa w art. 4, w drodze decyzji administracyjnej, wymierza karę pieniężną w wysokości do 200% wartości niedoboru lub straty.

Art. 23. Za naruszenia wymagań ustawy polegające na:

- 1) niedopełnieniu ciążącego na podmiocie obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych węgla kamiennego, w przewidzianym terminie i wymaganej ilości,
- 2) niedopełnieniu ciążącego na podmiocie obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w przewidzianym terminie i wymaganej ilości,
- 3) obniżeniu ilości zapasów obowiązkowych węgla kamiennego poniżej poziomu określonego w ustawie,
- 4) obniżeniu ilości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego poniżej poziomu określonego w ustawie – minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze

decyzji administracyjnej, wymierza karę pieniężną w wysokości do 50% wartości niedoboru zapasów.

Art. 23a. 1. Za naruszenia wymagań ustawy polegające na:

- 1) niedopełnieniu ciężącego na producencie lub przywożącym obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, o którym mowa w art. 16 ust. 1, w przewidzianym terminie i wymaganej ilości,
 - 2) obniżeniu ilości zapasów obowiązkowych paliw ciekłych poniżej poziomu określonego w ustawie – Prezes Agencji Rezerw Materiałowych, w drodze decyzji administracyjnej, wymierza karę pieniężną, w wysokości do 150% wartości niedoboru paliw ciekłych.
2. Za naruszenie wymagań ustawy polegające na utrzymywaniu, w ramach zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, paliw ciekłych niespełniających wymagań jakościowych obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych, w drodze decyzji administracyjnej, wymierza karę pieniężną, w wysokości do 150% wartości paliw ciekłych niespełniających wymagań jakościowych.
3. Za naruszenie wymagań ustawy polegające na niedopełnieniu obowiązku złożenia przez producenta lub przywożącego wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 17a ust. 1, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych, w drodze decyzji administracyjnej, wymierza karę pieniężną, w wysokości do dziesięciokrotnego przeciętnego, miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw.

4. Za naruszenie wymagań ustawy polegające na niedopełnieniu obowiązku sprzedaży zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, o którym mowa w art. 19g ust. 3 i 4 oraz w art. 19h ust. 4 i 5 Prezes Agencji Rezerw Materiałowych, w drodze decyzji administracyjnej, wymierza karę pieniężną, w wysokości do 150% wartości niesprzedanych zapasów.
5. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, 2 i 4, wylicza się na podstawie cen sprzedaży paliw ciekłych, w zakresie których nastąpiło naruszenie przepisów ustawy, stosowanych przez producenta lub przywoźącego w dniu stwierdzenia niedopełnienia obowiązków, a w przypadku niemożności zastosowania tej ceny, na podstawie przeciętnych cen stosowanych w danym miesiącu przez producenta lub przywoźącego posiadającego największy udział w krajowym rynku paliw ciekłych.
6. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych, w drodze decyzji administracyjnej, może nałożyć karę pieniężną na osobę kierującą działalnością producenta lub przywoźącego w wysokości do dziesięciokrotnego przeciętnego, miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, jeżeli osoba ta nie przedstawi, w wyznaczonym terminie, informacji, o której mowa w art. 19l ust. 1-3, albo przedstawi nieprawdziwe dane w tej informacji.
7. Od decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 1-4, oraz ust. 6, służy odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki.

Art. 23b. Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 23a ust. 1-4 oraz ust. 6, Prezes Agencji

Rezerw Materiałowych uwzględni w szczególności okres czasu, stopień oraz przyczyny naruszenia przepisów ustawy, a także częstotliwość naruszania przepisów ustawy w przeszłości przez producenta, przywoźącego lub osobę kierującą działalnością producenta lub przywoźącego.

Art. 23c. Zapłacenie kary pieniężnej, o której mowa w art. 23a ust. 1-4 oraz ust. 6, nie zwalnia producenta lub przywoźącego z obowiązku utworzenia wymaganego obowiązkowego zapasu paliw ciekłych w terminie określonym przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych lub dokonania obowiązkowej ich sprzedaży, jeżeli warunki, na jakich wydano decyzję administracyjną, nie uległy zmianie, oraz przekazania informacji, o których mowa w art. 19l ust. 1-3.

Art. 24. 1. Należności pieniężne z tytułu kar, o których mowa w art. 22, 23 i art. 23a ust. 1-4 oraz ust. 6, stanowią dochód budżetu państwa.

2. Kar pieniężnych nie nakłada się, jeżeli od stwierdzenia naruszeń ustawy, o których mowa w art. 22, 23 i art. 23a ust. 1-4 oraz ust. 6, upłynął rok.

Art. 25. W postępowaniach w sprawach odwołań od decyzji administracyjnych, o których mowa w art. 22, 23 i 23a, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.”.

Art. 2. Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przetwarzania lub przywozu paliw ciekłych realizowanego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu, do których odnosi się art. 2 ust. 3 i 5 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o zmianie ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. Nr 129, poz. 1442), są obowiązani do corocznego powięk-

szania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych do ilości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 15 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 3. 1. Rejestr producentów i importerów utworzony na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, staje się rejestrem w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Wpisy w rejestrze utworzonym na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, istniejące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, pozostają w mocy.

Art. 4. Do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do obliczenia wysokości kar, o których mowa w art. 22, 23 oraz w art. 23a, ustawy o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 5. Do postępowań administracyjnych w sprawach objętych przepisami niniejszej ustawy wszczętych, a niezakończonych przed dniem jej wejścia w życie, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 6. Przepisy wykonawcze wydane przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie art. 15 ust. 5, art. 17 ust. 4 oraz art. 19a ust. 4 i 5 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 w zakresie dotyczącym art. 18 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw oraz art. 2, które

wchodzą w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 39, poz. 462, z 2001 r. Nr 22, poz. 247, Nr 27, poz. 298, Nr 56, poz. 580, Nr 110, poz. 1189, Nr 123, poz. 1353 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 17, poz. 155 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257.

UZASADNIENIE

1. Stan obecny i cele ustawy

Podstawą do rozpoczęcia prac nad nowelizacją ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw była kompleksowa ocena obowiązującego stanu prawnego w zakresie tworzenia i utrzymywania rezerw państwowych oraz zapasów obowiązkowych paliw ciekłych i dotychczasowych doświadczeń w jego praktycznym stosowaniu.

Ustawa ta była kilkakrotnie nowelizowana, przy czym tylko dwukrotnie wprowadzone zmiany miały charakter merytoryczny:

- 1) ustawą z dnia 6 września 2001 r. o zmianie ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. Nr 129, poz. 1442) wprowadzono istotne zmiany w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, umożliwiające zamknięcie negocjacji przedakcesyjnych z Unią Europejską w obszarze „ENERGIA”, przez podjęcie zobowiązania mającego na celu osiągnięcie przez Polskę, do końca 2008 r., minimalnego poziomu tych zapasów na 90 dni zużycia krajowego;
- 2) ustawą z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach w funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 25, poz. 253), zlikwidowano Agencję Rezerw Artykułów Sanitarnych podległą ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, a jej zadania i obowiązki oraz majątek trwały i obrotowy z dniem 1 kwietnia 2002 r. przejęła Agencja Rezerw Materiałowych, podległa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki.

Najistotniejsze znaczenie dla procesu budowy zapasów obowiązkowych paliw ciekłych miała nowelizacja ustawy z dnia 6 września 2001 r. ustawą o zmianie ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. Nr 129, poz. 1442). Na mocy tej ustawy zniesiono próg w zakresie produkcji i importu, po przekroczeniu którego powstawał obowiązek tworzenia i utrzymywania

zapasów obowiązkowych paliw ciekłych (ustanowiony pierwotnie na poziomie 200 tys. ton), rozciągając ten obowiązek na wszystkich producentów i importerów paliw ciekłych oraz przyznano Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych uprawnienia w zakresie nadzorowania procesu rozbudowy zasobów paliw ciekłych i nałożono na przedsiębiorstwa objęte systemem zasobów paliw ciekłych obowiązki dotyczące sprawozdawczości w zakresie gromadzonych zasobów.

Powyższa zmiana ustawy miała za zadanie wdrożenie wymogów wynikających z prawodawstwa unijnego, w tym przede wszystkim dyrektywy Rady 68/414/EWG nakładającej na państwa członkowskie Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej obowiązek utrzymywania minimalnych zasobów surowej ropy naftowej i/lub produktów ropopochodnych oraz zobowiązań podjętych w ramach negocjacji z Unią Europejską, w tym przede wszystkim realizację harmonogramu rozbudowy zasobów paliw ciekłych w przyznanym Polsce okresie przejściowym na rozbudowę zasobów obowiązkowych do wymaganego poziomu 90-dniowego.

W ramach negocjacji Polska otrzymała zgodę na okres przejściowy do końca 2008 r., w ciągu którego zobowiązała się do systematycznej rozbudowy zasobów paliw ciekłych zgodnie z następującym harmonogramem:

dzień uzyskania członkostwa – 58 dni,

31.12.2004 r. – 65 dni,

31.12.2005 r. – 72 dni,

31.12.2006 r. – 80 dni,

31.12.2007 r. – 87 dni,

31.12.2008 r. – 90 dni.

W nowelizacji z dnia 6 września 2001 r. przyjęto, że realizacja ww. zobowiązania w zakresie harmonogramu rozbudowy zasobów minimalnych paliw ciekłych będzie następować poprzez tworzenie i utrzymywanie zasobów w ramach dwóch równoległych systemów:

- państwowych rezerw gospodarczych, których poziom w okresie przejściowym będzie pokrywał 14-dniowe zużycie krajowe oraz
- zasobów obowiązkowych paliw ciekłych, tworzonych przez producentów i importerów paliw ciekłych zgodnie z następującym harmonogramem:

31.12.2002 r. – 36 dni,
31.12.2003 r. – 44 dni,
31.12.2004 r. – 51 dni,
31.12.2005 r. – 58 dni,
31.12.2006 r. – 66 dni,
31.12.2007 r. – 73 dni,
31.12.2008 r. – 76 dni.

Przeprowadzona analiza tekstu jednolitego ustawy wykazała, że pomimo wprowadzonych zmian, ustawa zawiera wiele formalnych i merytorycznych słabości, utrudniających sprawne funkcjonowanie systemu zapasów obowiązkowych paliw ciekłych i realizację zobowiązań negocjacyjnych w zakresie ich rozbudowy.

Istnienie słabości potwierdził ponad dwuletni okres sprawowanego nadzoru nad systemem zapasów obowiązkowych przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych. Słabości te znalazły odzwierciedlenie w procesie rozbudowy zapasów paliw ciekłych w roku 2003 i 2004. Zgodnie ze sprawozdaniem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych o stanie zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, ich strukturze, wykorzystaniu i rozmieszczeniu na dzień 31 grudnia 2003 r., według zużycia dziennego w 2002 r. określonego w obwieszczeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 marca 2003 r. w sprawie wielkości średniej dziennej wewnętrznej konsumpcji paliw ciekłych w 2002 r. (M.P. Nr 15, poz. 895), zgromadzone zapasy zabezpieczają 37,15 dni krajowego zużycia, w tym:

- w grupie pierwszej (benzyny silnikowe) – 38,1 dni,
- w grupie drugiej (oleje napędowe) – 35, 8 dni,
- w grupie trzeciej (oleje opałowe) – 37, 7 dni.

Przedstawiony harmonogram rozbudowy zapasów obowiązkowych paliw ciekłych zakłada natomiast poziom zapasów obowiązkowych w końcu 2003 r. na 44 dni średniej, dziennej, wewnętrznej konsumpcji, co oznacza blisko siedmiodniowe opóźnienie. Opóźnienie w granicach 5-7 dni utrzymywało się również przez cały 2004 r.

Uwzględniając stały poziom państwowych rezerw gospodarczych, opóźnienia w budowie zapasów obowiązkowych przeniosły się na opóźnienia w wypełnianiu uzgodnionego w ramach negocjacji akcesyjnych oraz zapisanego w Traktacie Akcesyjnym (oficjalny tytuł: Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, Cz. IV Postanowienia Tymczasowe art. 24 oraz Załącznik XII pkt 11 Energia) harmonogramu wdrażania dyrektywy 68/414/EWG nakładającej na Państwa Członkowskie EWG obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej i/lub produktów naftowych (z późniejszymi zmianami), w zakresie rozbudowy minimalnych zapasów ropy i/lub produktów naftowych do poziomu odpowiadającego 90 dniom konsumpcji wewnętrznej (art. 1 ust. 1).

Analiza dwuletniego funkcjonowania systemu w obecnym kształcie wykazała, że największy wpływ na zakłócenia w funkcjonowaniu systemu, w tym proces rozbudowy zapasów paliw ciekłych, mają:

- brak wyraźnego zobowiązania podmiotów objętych obowiązkiem tworzenia zapasów obowiązkowych na podstawie nowelizacji ustawy z dnia 6 września 2001 r. do systematycznego ich powiększania podczas okresu przejściowego,
- luki w uprawnieniach Prezesa ARM odpowiedzialnego za nadzorowanie systemu zapasów paliw ciekłych, w stosunku do podmiotów uchylających się od wypełniania zobowiązań dotyczących tworzenia i utrzymywania zapasów paliw ciekłych, przekładające się w praktyce na brak powszechności tego obowiązku.

System zapasów wprowadził również zróżnicowanie wśród przedsiębiorstw tworzących i utrzymujących zapasy obowiązkowe paliw ciekłych, co jest niezgodne z obowiązującą w Unii Europejskiej zasadą równoprawnego traktowania. Obowiązujący system prawny dotyczący zapasów w praktyce nakłada tylko na 6 podmiotów (producentów) obowiązek tworzenia zapasów w wysokości przewidzianej harmonogramem, natomiast pozostałe firmy, mogą korzystać z powolniejszej ścieżki budowy zapasów (mają obowiązek utrzymywania zapasów co

najmniej siedmiodniowych w okresie przejściowym) aż do końca okresu przejściowego, tj. do 2008 r., co skutkuje tym, że udział tych ostatnich w tworzeniu zapasów obowiązkowych jest niewielki – wynosi tylko 4,82% – i zabezpiecza niecałe 2 dni zużycia krajowego, ponieważ przeważająca większość tych przedsiębiorstw postanowiła przesunąć zakup zapasów na okres późniejszy. Z analizy danych (przedstawionych przez producentów i importerów), dotyczących ilości paliw wprowadzonych w 2003 r. na rynek krajowy wynika, że na przedsiębiorstwa te przypada ponad 5 (5,36) z brakujących do wypełnienia harmonogramu 7 dni zapasów. Przyjęty system zapasów wprowadził w praktyce znaczące zróżnicowanie obciążeń związanych z tworzeniem i utrzymywaniem zapasów, na przedsiębiorstwa działające na tym samym rynku.

Problem dotyczący uprawnień Prezesa ARM odnosi się przede wszystkim do kwestii rejestracji przedsiębiorstw objętych ustawowym obowiązkiem tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych oraz do dostępu do danych będących podstawą do określenia poziomu zapasów, jakie muszą być utworzone przez poszczególne przedsiębiorstwa. Rejestr firm-importerów zobowiązanych do tworzenia zapasów jest bardzo płynny. Firmy rejestrują się (często na skutek jednorazowego importu), następnie zaprzestają importu i dążą do jak najszybszego wyrejestrowania się w celu zlikwidowania utworzonego zapasu, co negatywnie wpływa na ogólny poziom zapasów w danym roku. Brak precyzyjnych uregulowań prawnych dotyczących obowiązku rejestrowania się przedsiębiorców, jak również nakładania kar pieniężnych za niewywiązanie się z obowiązków określonych ustawą i rozporządzeniami wykonawczymi, ujemnie wpływa na systematyczność powiększania zapasów, ponieważ niektóre firmy nie dokonują rejestracji i nie tworzą wymaganych zapasów w sposób systematyczny lub tworzą je w wielkości nieodzwierciedlającej faktycznie dokonanej produkcji czy realizowanego importu.

Głównym celem obecnej nowelizacji jest zwiększenie efektywności funkcjonowania systemu zapasów obowiązkowych poprzez wyeliminowanie podstawowych źródeł opóźnień w procesie ich tworzenia i zapewnienie w ten sposób warunków do realizacji przez Polskę zobowiązań negocjacyjnych oraz eliminacja niezgodnego z podstawowymi przepisami polskimi i unijnymi nierównego traktowania przedsiębiorców działających w sektorze naftowym, w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych.

Ponadto przystąpienie Polski do UE związane jest z koniecznością dokonania dodatkowych zmian technicznych w przepisach ustawowych, mających znaczenie dla wypełnienia zobowiązań dotyczących zapasów Paliw Ciekłych, wynikających ze zmiany statusu przedsiębiorstw zajmujących się sprowadzaniem na teren RP produktów naftowych z obszaru państw członkowskich w związku z włączeniem polskiego obszaru celnego do wspólnego obszaru celnego UE, jak również zmiany statusu tych paliw (nie stanowią one już importu, tylko nabycie wewnątrzspółnotowe).

Członkostwo Polski w Unii Europejskiej oraz zamiar rozpoczęcia procesu akcesyjnego do Międzynarodowej Agencji Energetycznej wymagają również wprowadzenia możliwości podejmowania działań w zakresie uwalniania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych oraz procedur notyfikacyjnych dotyczących uwalniania zapasów wymaganych przez przepisy unijne, a w przyszłości, również przepisy Międzynarodowej Agencji Energetycznej. Konieczne jest także odniesienie się do różnic w sposobie naliczania zapasów obowiązkowych (MAE za podstawę przyjmuje import netto oraz odlicza 10% zapasów na poczet tzw. zapasów niedostępnych, UE – opiera podstawę naliczania obowiązkowego poziomu zapasów na konsumpcji wewnętrznej).

Zaproponowanym zmianom dotyczącym tego zakresu towarzyszą dodatkowo propozycje ułatwień organizacyjnych dla przedsiębiorców w zakresie utrzymywania zapasów – możliwość utrzymywania części zapasów poza granicami kraju oraz zastosowania tzw. systemu biletowego (tickets).

Ze względu na pilną konieczność eliminacji opóźnień w realizacji harmonogramu rozbudowy zapasów paliw ciekłych, grożących podjęciem przez Komisję Europejską postępowania karnego (tzw. infringement procedure) przeciwko Polsce za niewypełnianie zobowiązań traktatowych, konieczne jest, aby proponowana nowelizacja przepisów weszła w życie jak najszybciej, jeszcze w roku bieżącym. Uwzględniając powyższe w odniesieniu do przepisów o charakterze technicznym, które nie wiążą się ze wzrostem obciążeń finansowych podmiotów objętych regulacjami ustawy oraz nie wymagają dodatkowego czasu na dostosowania organizacyjne, proponuje się 14-dniowy okres wejścia w życie. W stosunku do przepisów wymagających dostosowania, tj. przede wszystkim zmian w art. 18

ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (zmiana rozkładu produktów objętych obowiązkiem budowy zapasów obowiązkowych na poszczególne grupy paliw) oraz zmian wprowadzanych w art. 2 przedłożonej nowelizacji, polegających na objęciu harmonogramem rozbudowy zapasów przez wszystkich podmiotów objętych ustawą proponuje się zastosowanie 6-miesięcznego okresu przejściowego.

2. Zaproponowane zmiany w przepisach

2.1. Zmiany dotyczące zasad tworzenia i powiększania obowiązkowych zapasów paliw ciekłych

Proponowane zmiany obejmują:

- 1) wprowadzenie na potrzeby niniejszej ustawy modyfikacji definicji przedsiębiorstw objętych obowiązkiem tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych, w związku z włączeniem polskiego obszaru celnego do wspólnego obszaru celnego UE (art. 16 ust 1),
- 2) wprowadzenie w ustawie przepisów określających tryb dokonania wpisu oraz wykreślenia z prowadzonego przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych rejestru podmiotów zobowiązanych do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych (art. 17a-17c i 19l) oraz wynikającą z tych zmian zmianę zakresu delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia w sprawie rejestru, podmiotów obowiązanych do tworzenia zapasów obowiązkowych (art. 17 ust. 4),
- 3) przesunięcie lekkiego oleju opałowego (objętego kategorią statystyczną „oleje napędowe pozostałe”) z kategorii – oleje opałowe, do kategorii – oleje napędowe (art. 18 pkt 2 i 3),
- 4) przeniesieniu z rozporządzenia do ustawy przepisów dotyczących możliwości utrzymywania przez producentów wytwarzających paliwa poprzez przerób ropy naftowej możliwości utrzymywania zapasów w formie ropy naftowej lub półproduktów jej rafinacji (art. 19 ust. 2),

- 5) zmiany przepisu upoważniającego do wydania rozporządzenia w sprawie sposobu tworzenia i ustalania ilości zapasów obowiązkowych paliw ciekłych gromadzonych przez przedsiębiorców (art. 19a ust. 5),
- 6) poszerzenie możliwości utrzymywania zapasów poza RP z 10% do 20% zapasów utrzymywanych przez przedsiębiorstwa zobowiązane do utrzymywania zapasów obowiązkowych oraz uzupełnienie warunków, jakie powinna gwarantować umowa międzyrządowa w sprawie utrzymywania zapasów (art. 19b),
- 7) doprecyzowanie warunków na jakich może odbywać się zlecenie wykonywania zadań ustawowych dotyczących gromadzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych przez przedsiębiorstwa objęte ustawą innym przedsiębiorcom oraz wprowadzenie możliwości utrzymywania zapasów w systemie biletowym, polegającym na zleceniu wykonania zobowiązania utrzymywania zapasów obowiązkowych przez przedsiębiorcę objętego systemem zapasów obowiązkowych innemu przedsiębiorcy, bez konieczności nabywania tych zapasów, z wyłączeniem sytuacji kryzysowych (art. 19d i 19m),
- 8) objęcie harmonogramem tworzenia zapasów określonym w rozporządzeniu Ministra Gospodarki, wydanym na podstawie art. 15 ust. 5 ustawy, wszystkich podmiotów prowadzących działalność w zakresie produkcji i przywozu paliw ciekłych na terytorium RP (art. 2 nowelizacji),
- 9) wprowadzenie możliwości okresowego zawieszenia procesu rozbudowy zapasów obowiązkowych paliw ciekłych (maksymalnie do jednego roku) przez przedsiębiorców, za zgodą ministra właściwego do spraw gospodarki (art. 16 ust. 6).

Proponowane zmiany mają przede wszystkim na celu zapewnienie realizacji harmonogramu rozbudowy zapasów paliw ciekłych oraz zwiększenia stabilności i kompletności tego systemu oraz eliminację nierównego traktowania przedsiębiorstw objętych systemem zapasów obowiązkowych.

Najistotniejszą spośród wymienionych w tej części zmian jest wprowadzenie powszechności obowiązywania harmonogramu rozbudowy zapasów

obowiązkowych paliw ciekłych i eliminacja nierównego traktowania przedsiębiorstw (pkt 8 powyżej).

Zakłada się, że jedynie przedsiębiorstwa nowe, wchodzące na rynek po wejściu w życie niniejszej ustawy, będą mogły w pierwszym roku swojej działalności utworzyć mniejszy zapas w wysokości 7 dni deklarowanej produkcji lub przywozu paliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W kolejnych latach będą musiały jednak dorównać do tempa określonego harmonogramem ujętym obecnie w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie tworzenia zapasów paliw ciekłych (Dz. U. Nr 84, poz. 756). Obecnie zapasy w wymaganej wielkości buduje w praktyce jedynie 6 rafinerii, będących w systemie zapasów paliw obowiązkowych od 1996 r. Pozostałe przedsiębiorstwa, wprowadzone do systemu w oparciu o nowelizację z dnia 6 września 2001 r. korzystają z możliwości niestosowania harmonogramu rozbudowy zapasów i utrzymują jedynie zapasy minimalne w wielkości odpowiadającej siedmiodniowej produkcji lub przywozowi.

Zgodnie z dyrektywą 68/414/EWG państwa członkowskie Unii Europejskiej mają dowolność w wyborze systemu, w jakim będą realizowały zobowiązania dotyczące utrzymywania minimalnych zapasów obowiązkowych ropy i produktów naftowych. Dyrektywa zakłada jednak, że wybrany system powinien opierać się na zasadzie niedyskryminacji podmiotów (fizycznych lub prawnych), które zostały objęte systemem i które ponoszą w związku z tym wydatki. W ramach tworzenia wewnętrznego rynku UE dużą uwagę przykładają się również do równości podmiotów gospodarczych wobec prawa oraz eliminację przyczyn zakłócających równowagę w pozycji konkurencyjnej poszczególnych przedsiębiorstw.

Nierówne traktowanie podmiotów jest również niezgodne z polskimi przepisami, w tym konstytucyjnymi.

Zaproponowana zmiana uwzględni ww. zasady i wyeliminuje nierównomierne rozłożenie obowiązku utrzymywania zapasów, zapewniając zgodność z prawem i zasadami stosowanymi w Unii Europejskiej, jak również z Konstytucją RP.

Jednocześnie, wprowadzenie zobowiązania do utrzymania harmonogramu przez wszystkie przedsiębiorstwa wyeliminuje podstawową przyczynę opóźnień w realizacji harmonogramu rozbudowy zapasów i wypełnienie zobowiązań podjętych przez Polskę w ramach Traktatu Akcesyjnego, dotyczących tempa rozbudowy zapasów i wdrażania art. 1 dyrektywy 68/414/EWG, i pozwoli na ewentualne odparcie zarzutów o niewypełnianie zobowiązań traktatowych.

W odniesieniu do podmiotów, które na mocy obecnych przepisów są zobowiązane do tworzenia i corocznego powiększania zapasów obowiązkowych zgodnie z harmonogramem nie wprowadza się żadnej zmiany w zakresie tempa rozbudowy zapasów, przy czym podmioty te zobowiązane będą do dostosowania się do pozostałych zmian w sposobie tworzenia zapasów wprowadzonych tą nowelizacją.

Zwiększeniu zobowiązań dotyczących tempa rozbudowy zapasów obowiązkowych w odniesieniu do podmiotów, które dotychczas mogły korzystać z „wolniejszej ścieżki” towarzyszy wprowadzenie możliwości utrzymywania większej części zapasów obowiązkowych poza granicami RP (z 10% do 20%) (pkt 6 powyżej) oraz możliwości wykorzystania systemu biletowego tzw. „tickets”, polegającego na umownym utrzymywaniu zapasów obowiązkowych przez przedsiębiorcę posiadającego nadwyżkę zapasów na rzecz innego przedsiębiorcy objętego systemem zapasów obowiązkowych, ułatwiając mu w ten sposób wypełnienie zobowiązania ustawowego (pkt 7 powyżej).

Propozycja zwiększenia możliwości utrzymywania zapasów poza granicami RP ma na celu przede wszystkim rozszerzenie oferty dotyczącej magazynowania zapasów paliw ciekłych. Obecnie polski rynek magazynowy daje stosunkowo ograniczoną liczbę możliwości, co przekłada się na ceny usług magazynowych, jakkolwiek należy podkreślić, że posiadane na terenie Polski zdolności magazynowe, według ostatnio dokonanych szacunków, są wystarczające, aby pokryć pełne zapotrzebowanie na zbiorniki, wynikające z procesu rozbudowy zapasów obowiązkowych.

Stworzenie szerszych możliwości wyboru miejsca magazynowania zapasów pozwoli na wykorzystanie w większym stopniu ekonomicznych efektów konkurencji, umożliwiając jednocześnie wybór tańszej usługi magazynowania. Rozszerzenie możliwości utrzymywania części zapasów poza granicami kraju nie wpłynie negatywnie na poziom bezpieczeństwa dostaw w kraju, ponieważ skorzystanie z tej możliwości wymaga (zgodnie z obowiązującymi przepisami) zawarcia umowy międzyrządowej, gwarantującej pełną dostępność zapasów utrzymywanych w tym trybie.

W ramach zmiany doprecyzowano również warunki jakie musi spełniać umowa międzyrządowa, w celu wzmocnienia kontroli i prawa do dysponowania zapasami.

Wprowadzenie możliwości utrzymywania zapasów w systemie biletowym stworzy przedsiębiorstwom objętym systemem zapasów obowiązkowych większe możliwości wyboru sposobu realizacji zobowiązania ustawowego i dopasowania się do bieżącej sytuacji w jakiej znajduje się przedsiębiorca podlegający zobowiązaniu ustawowemu. Racjonalnym uzasadnieniem umów biletowych pomiędzy dwoma przedsiębiorstwami jest wspomniana powyżej sytuacja, w której jeden z przedsiębiorców posiada nadmiar zapasów w stosunku do zobowiązania swojego kraju i może w związku z tym zaoferować pokrycie utrzymania zapasów innemu przedsiębiorcy, który nie ma wystarczającej ilości zapasów w stosunku do zobowiązań krajowych. Pierwsze z przedsiębiorstw może dzięki takiej umowie uzyskać dochód z posiadanych nadmiernych zapasów, podczas gdy drugie unika niewypelnienia nałożonych na niego zobowiązań związanych z utrzymywaniem zapasów obowiązkowych, ponosząc przy tym zazwyczaj niższe wydatki, niż musiałoby ponieść chcąc samo pozyskać zapasy i wybudować lub wynająć potrzebny w tym celu zbiornik.

System biletowy został określony w przepisach dotyczących zlecenia obowiązku gromadzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych przez podmioty objęte ustawowym obowiązkiem innym podmiotom. Przy tej okazji doprecyzowaniu uległy również zasady na jakich zlecenie obowiązku może

nastąpić, jakkolwiek sama możliwość zlecenia ww. obowiązków istnieje już w ramach obecnie obowiązujących przepisów.

Wprowadzenie możliwości zawieszenia rozbudowy zapasów (pkt 9 powyżej) za zgodą ministra właściwego do spraw gospodarki ma na celu uwzględnienie sytuacji, gdy przedsiębiorca czasowo zawiesza działalność podlegającą obowiązkowi tworzenia i utrzymywania zapasów paliw ciekłych lub też nastąpiły ważne okoliczności, usprawiedliwiające zawieszenie obowiązku (np. pożar instalacji, zbiorników itp.). Przepis ma na celu zwiększenie stabilności systemu poprzez eliminację wyrejestrowywania się przez tych przedsiębiorców i wyprzedaży zgromadzonych przez nich zapasów.

Modyfikacja definicji przedsiębiorców zobowiązanych do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych (pkt 1 powyżej) dokonana została wyłącznie ze względu na zmiany w przepisach celnych, związanych z wprowadzeniem, z dniem przystąpienia Polski do Unii Europejskiej, obrotu wewnątrzspółnotowego i ma na celu uniknięcie wycofania się z systemu zapasów paliw ciekłych przez przedsiębiorców sprowadzających paliwa z terytorium państw członkowskich, którzy dotychczas jako importerzy zobowiązani byli do tworzenia zapasów obowiązkowych. Wg danych za 2002 r. import ropy i produktów naftowych z tych kierunków wynosił odpowiednio: 178 tys. ton i 912 tys. ton (uwzględniając również nowe kraje członkowskie).

Przesunięcie lekkich olejów opałowych określonych w klasyfikacji PCN jako „oleje napędowe pozostałe” i obejmujące oleje o kodach: 2710 19 41 9, 2710 19 45 9, 2710 19 49 9 wynika z konieczności dostosowania specyfikacji produktów naftowych do specyfikacji stosowanych przez Unię Europejską i Międzynarodową Agencję Energetyczną. Dotychczas lekkie oleje opałowe ujęte były w kategorii oleje opałowe (pkt 3 powyżej).

Zmiana upoważnienia ustawowego do wydania rozporządzenia w sprawie sposobu tworzenia zapasów obowiązkowych (pkt 5 powyżej) obejmuje:

- 1) uwzględnienie wytycznych zakładających konieczność uwzględnienia w metodologii naliczania wymaganego poziomu zapasów obowiązkowych zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz możliwych ubytków podczas przemieszczania zapasów,

- 2) uszczegółowienia zawartości rozporządzenia w części dotyczącej sposobu tworzenia zapasów przez przedsiębiorców,
- 3) wyłączenia przepisów dotyczących interwencyjnego wykorzystania zapasów obowiązkowych.

Propozycja uwzględnienia w metodologii naliczania wymaganego poziomu zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz możliwych ubytków paliw podczas przemieszczania zapasów wiąże się z koniecznością zapewnienia pełnej dyspozycyjności paliw utrzymywanych w zapasach obowiązkowych w przypadku konieczności podjęcia działań interwencyjnych na rynku naftowym. Z tego też względu konieczne jest wyeliminowanie tzw. stanów martwych oraz ewentualnych ubytków podczas transportowania paliw z miejsca magazynowania do miejsca dystrybucji, które z przyczyn oczywistych nie mogą być wykorzystane w działaniach interwencyjnych i nie stanowią o faktycznym bezpieczeństwie dostaw na rynku paliwowym.

Uszczegółowienie upoważnienia ustawowego polega na wyodrębnieniu w nim wszystkich elementów, które będą określone w rozporządzeniu i ma na celu uniknięcie niejasności przy jego wydawaniu. Zakres delegacji, poza wyłączeniem przepisów dotyczących interwencyjnego wykorzystania zapasów obowiązkowych, w związku z przeniesieniem ich do art. 19i, nie uległ zmianie i odpowiada zawartości obecnie obowiązującego rozporządzenia w sprawie szczegółowego sposobu tworzenia i ustalania ilości zapasów obowiązkowych paliw ciekłych gromadzonych przez producentów i importerów oraz szczegółowych zasad i sposobu interwencyjnego wykorzystania tych zapasów, wydane na podstawie art. 19a ust. 5.

W grupie przepisów porządkujących znajdują się również przepisy dotyczące trybu rejestracji podmiotów zobowiązanych do gromadzenia i utrzymywania zapasów w rejestrze prowadzonym przez Prezesa Rezerw Materiałowych oraz trybu wykreślenia z rejestru (pkt 3 powyżej), jak również przeniesienie z rozporządzenia do ustawy przepisów dotyczących możliwości utrzymywania przez producentów wytwarzających produkty poprzez przerób ropy naftowej części zapasów obowiązkowych w postaci ropy naftowej i półproduktów jej rafinacji (pkt 4 powyżej).

Dotychczasowe przepisy nie precyzowały trybu wpisu i pomijały procedurę wykreślenia z rejestru. Z tytułu przeniesienia części przepisów dotyczących trybu z rozporządzenia wydanego na podstawie delegacji zawartej w art. 17 ust. 4 do ustawy zmianie uległ zakres delegacji – z delegacji wykreślono zasady dokonywania wpisu do rejestru i odpowiednio poszerzono o przepisy dotyczące dokumentów będących podstawą wykreślenia z rejestru.

Przewidziano przeniesienie z rozporządzenia do ustawy przepisów dotyczących możliwości utrzymywania przez producentów wytwarzających produkty poprzez przerób ropy naftowej części zapasów obowiązkowych w postaci ropy naftowej i półproduktów jej rafinacji. Obecnie przepis ten znajduje się w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego sposobu tworzenia i ustalania ilości zapasów obowiązkowych paliw ciekłych gromadzonych przez przedsiębiorców i importerów oraz szczegółowych zasad i sposobu interwencyjnego wykorzystania tych zapasów (Dz. U. Nr 84, poz. 759). Przeniesienie przepisów wynika z konieczności uporządkowania przepisów ustawy i rozporządzeń wykonawczych pod względem legislacyjnym i zawarcia przepisów o charakterze materialnym w regulacji ustawowej.

2.2. Zmiany dotyczące procesu uwalniania zapasów

Proponowane zmiany obejmują:

- 1) zwiększenie fleksybilności reakcji na różne typy zakłóceń na rynku paliw ciekłych poprzez uproszczenie procedury uwalniania zapasów oraz uwzględnienie możliwości wczesnej reakcji w sytuacjach związanych z możliwością wystąpienia zakłóceń w dostawach (art. 19g ust. 1-4),
- 2) wprowadzenia kontekstu międzynarodowego w proces uwalniania zapasów poprzez włączenie do ustawy przepisów przyznających ministrowi właściwemu do spraw gospodarki prawo do podejmowania działań interwencyjnych na rynku paliw ciekłych poprzez uwolnienie zapasów lub nakaz ich sprzedaży, w celu wypełnienia zobowiązań międzynarodowych w tym zakresie związanych w członkostwem w Unii

Europejskiej oraz w przyszłości z członkostwem w Międzynarodowej Agencji Energetycznej (art. 19h),

- 3) wprowadzenia procedury notyfikowania Komisji Europejskiej oraz w przyszłości MAE obniżenia zapasów paliw ciekłych poniżej wymaganego poziomu, zgodnie z procedurą ujętą w art. 7 dyrektywy 68/414/EEC (z późniejszymi zmianami) i przepisach MAE (art. 19g ust. 5),
- 4) przyznanie Radzie Ministrów szczególnych uprawnień w stosunku do części zapasów handlowych przedsiębiorstw naftowych poprzez możliwość włączenia ich do zapasów obowiązkowych (art. 19j),
- 5) wydzielenie z delegacji zawartej w art. 19a ust. 5 interwencyjnego wykorzystania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych w odrębną delegację zawartą w art. 19i.

Proponowane zmiany umożliwią pełniejsze uwzględnienie sytuacji na rynku paliw ciekłych oraz wypełnienie zobowiązań międzynarodowych dotyczących podejmowania przez kraje członkowskie UE i w przyszłości MAE solidarnych działań w sytuacji zakłóceń w dostawach. Proponuje się również uzupełnienie przepisów dotyczących notyfikacji decyzji dotyczących obniżenia zapasów poniżej wymaganego poziomu.

Znowelizowane przepisy utrzymują dwutorową procedurę uwalniania zapasów obowiązkowych: w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw gospodarki – w przypadku gdy zakłócenia dotyczą obszaru całego kraju lub znacznej jego części, lub też wszystkich przedsiębiorstw, minister gospodarki uwalnia zapasy w drodze rozporządzenia, oraz w drodze decyzji ministra właściwego do spraw gospodarki w przypadku problemów o ograniczonym charakterze – dotyczącym konkretnych przedsiębiorstw. Przepisy te eliminują jednak niepraktyczne progi uruchamiania zapasów, ograniczające prawne możliwości reagowania (pkt 1 powyżej).

Ze względu na konieczność zapewnienia realizacji zobowiązań międzynarodowych w zakresie przeciwdziałania zakłóceniom w dostawach na rynku naftowym, procedury uwalniania zapasów obowiązkowych zostały poszerzone o kontekst międzynarodowy poprzez włączenie do ustawy art. 19h

przyznającego ministrowi właściwemu do spraw gospodarki uprawnień do podejmowania działań interwencyjnych polegających na wyrażeniu zgody na uwolnienie zapasów obowiązkowych lub nakazie ich sprzedaży, gdy będzie to niezbędne ze względu na konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych, np. w stosunku do naszych partnerów z UE lub w przyszłości w stosunku do partnerów z Międzynarodowej Agencji Energetycznej oraz wprowadzenie artykułem 19g ust. 5 procedury notyfikowania decyzji o uwolnieniu zapasów w przypadku wystąpienia problemów lokalnych. Jednocześnie należy zaznaczyć, że w przypadku skoordynowanego uwolnienia zapasów na szczeblu UE i Międzynarodowej Agencji Energetycznej przedstawiciel Polski będzie partycypował w podejmowaniu decyzji na równi z innymi państwami członkowskimi, jako członek odpowiedniego organu UE lub MAE (pkt 2 i 3 powyżej).

Przyznanie uprawnień do dysponowania częścią zapasów handlowych sektora naftowego (pkt 4 powyżej) wiąże się z koniecznością usprawnienia mechanizmu interwencyjnego rządu oraz zamiarami przystąpienia Polski do Międzynarodowej Agencji Energetycznej. Przyjęcie takiej możliwości pozwala na włączenie tych zapasów do zapasów awaryjnych (definicje przyjęte przez MAE pozwalają na takie podejście), w związku z czym Polska będzie w stanie szybciej wypełnić wymagania Międzynarodowej Agencji Energetycznej dotyczące poziomu zapasów awaryjnych i stać się jej członkiem, co znacznie wzmocni stan bezpieczeństwa dostaw ropy i produktów naftowych m.in. poprzez zwiększenie możliwości korzystania z pomocy krajów członkowskich Agencji w sytuacji zakłóceń w dostawach i udział we wspólnym dialogu między państwami producentami i odbiorcami ropy naftowej.

Ponadto rozwiązanie to umożliwi częściowe pokrycie różnicy między sposobem naliczania minimalnych, wymaganych zapasów stosowanym przez UE i MAE, polegającej na tym, że MAE za podstawę wyliczenia zobowiązania przyjmuje import netto ropy naftowej i wszystkich produktów naftowych, podczas gdy UE – konsumpcję wewnętrzną trzech głównych grup produktów naftowych. W efekcie, podstawy wyliczenia zapasów

obowiązkowych stosowane przez UE i MAE w przypadku Polski różnią się o ok. 4,9 mln ton.

Jednocześnie dodatkowe uprawnienia dla Rady Ministrów pozwoliłyby na wzmocnienie możliwości reagowania na kryzysy wewnętrzne.

Proponuje się przyznanie Radzie Ministrów prawa do włączenia do dyspozycji rządu dostaw handlowych przedsiębiorstw znajdujących się w:

- 1) zbiornikowcach będących w portach docelowych, po zakończeniu formalności portowych i celnych zgodnie z odrębnymi przepisami,
- 2) zbiornikach rafinerii, z wyłączeniem paliw, półproduktów i ropy naftowej znajdujących się w rurociągach lub instalacjach rafinerii,
- 3) zbiornikach przez przedsiębiorców zajmujących się produkcją, przetwarzaniem oraz przywozem paliw ciekłych w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu oraz obrotem paliwami ciekłymi, z wyłączeniem zbiorników znajdujących się na stacjach paliw, oraz
- 4) paliw bunkrowanych dla międzynarodowego lotnictwa.

Środek ten jest zarezerwowany wyłącznie do sytuacji głębokiego kryzysu, gdy zapasy obowiązkowe okazałyby się niewystarczające.

Włączenie ww. kategorii zapasów do zapasów obowiązkowych odbywać się będzie w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, które określi zapasy, jakie ulegają włączeniu do zapasów obowiązkowych oraz zasady ich wykorzystywania. Włączenie zapasów do zapasów obowiązkowych oznacza objęcie ich procedurami uwalniania określonymi w ustawie w art. 19g i 19h.

Wyłączenie interwencyjnego wykorzystania zapasów obowiązkowych z delegacji zawartej w art. 19a ust. 5 do odrębnego przepisu (pkt 5 powyżej) ma jedynie znaczenie porządkowe.

2.3. Zmiany w zakresie uprawnień kontrolnych i nadzorczych Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych

Proponowane zmiany obejmują:

- 1) przyznanie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki dostępu do informacji na temat kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwa na tworzenie i utrzymywanie zapasów obowiązkowych paliw ciekłych (art. 19l ust. 2),
- 2) rozszerzenie zakresu przedkładanych przez przedsiębiorstwa informacji statystycznych o informacje dotyczące struktury i ilości dokonywanego eksportu i dostaw wewnątrzspółnotowych (art. 19l ust. 1),
- 3) przyznanie Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych uprawnień do nakładania kar za niewywiązywanie się z obowiązku złożenia przez przedsiębiorcę zobowiązanego ustawą do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych wniosku o wpis do rejestru prowadzonego przez Agencję, nieprzekazywanie informacji, o których mowa w art. 19l, lub podawanie informacji nieprawdziwych, jak również utrzymywanie w zapasach obowiązkowych paliw niespełniających wymagań jakościowych obowiązujących na terenie RP (na podstawie innych przepisów) (art. 23a ust. 2, 3 i 6),
- 4) uporządkowanie zasad określania kar za niewywiązywanie się ze zobowiązań ustawowych w zakresie jakości paliw oraz sprzedaży zapasów obowiązkowych przez oparcie kalkulacji wartości kary o wartość zapasów paliw ciekłych, w odniesieniu do których nastąpiło naruszenie ustawy (rezygnacja z odnoszenia kar za niewykonanie obowiązkowej sprzedaży do przychodu przedsiębiorcy) oraz wspomniane w pkt 3 powyżej wprowadzenie kar za utrzymywanie w zapasach paliw niespełniających wymagań jakościowych obowiązujących na terenie RP, niedostarczenie wymaganych ustawą informacji lub przekazanie danych nieprawdziwych i zmianę odniesienia kar nakładanych na osobę odpowiedzialną za kierowanie działalnością przedsiębiorcy do średniego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw (poprzednio do 300% wynagrodzenia tej osoby). Wprowadzono również możliwość różnicowania wysokości kar przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w zależności od charakteru przewinienia i warunków jego popełnienia (art. 23b).

Zmiany zaproponowane w tym obszarze mają na celu uszczelnienie systemu zapasów paliw ciekłych oraz zapewnienie odpowiedniego dostępu do danych dotyczących procesu tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych dla celów kontrolnych i analitycznych. Proponowane zmiany bazują w dużej mierze na dotychczasowych doświadczeniach Agencji Rezerw Materiałowej w zakresie wykonywania jej funkcji nadzoru systemu zapasów.

Zmiany dotyczące przyznania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki dostępu do danych dotyczących kosztów tworzenia i utrzymywania zapasów wynikają przede wszystkim z potrzeby prowadzenia kompleksowego monitoringu procesu rozbudowy zapasów, w tym w kontekście identyfikacji niewłaściwego rozłożenia finansowego zobowiązania dotyczącego tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych pomiędzy poszczególne kategorie przedsiębiorców. Prowadzenia monitoringu w tym zakresie wymagają również przepisy unijne (dyrektywa 68/414/EWG) (pkt 1 powyżej).

Rozszerzenie informacji o dane dotyczące ilości i struktury sprowadzanych przez przedsiębiorców objętych systemem tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw (pkt 2 powyżej) wynika przede wszystkim z konieczności uzupełnienia bazy danych niezbędnych do dokładnego określenia ilości paliw, stanowiących podstawę do wyliczenia wielkości zapasów obowiązkowych, jakie dany podmiot powinien utworzyć (produkcja i przywóz netto).

Zaproponowane zmiany dotyczące zakresu kar zakładają wprowadzenie kar :

- 1) za niezłożenie przez przedsiębiorcę zobowiązanego do tworzenia i utrzymywania zapasów wniosku o dokonanie wpisu do rejestru (zaproponowana zmiana wynika z zaobserwowanej praktyki, gdy przedsiębiorcy zobowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych unikają wpisu do rejestru i poprzez to unikają również tworzenia zapasów, ponieważ zgodnie z obecnymi przepisami karę za

nieutworzenie zapasów można nałożyć jedynie na przedsiębiorcę wpisanego do rejestru),

- 2) niedostarczenie informacji wymaganych ustawą (dane nt. produkcji, importu i zapasów obowiązkowych i kosztów związanych z tworzeniem i utrzymywaniem zapasów) lub też podanie danych nieprawdziwych (konieczność zapewnienia terminowości i dobrej jakości przedkładanych informacji) oraz
- 3) utrzymywanie w zapasach paliw niespełniających obowiązujących na terenie RP wymagań jakościowych (pkt 2 powyżej).

W przypadku przewinień wymienionych w pkt 1 i 3 powyżej Prezes Agencji Materiałowej może wymierzyć karę do 150% odpowiednio wartości brakujących zapasów lub wartości zapasów niespełniających wymagań jakościowych.

W odniesieniu do kontroli jakości paliw w zapasach proponuje się utrzymanie Agencji Rezerw Materiałowych, jako organu kontrolnego. Agencja Rezerw Materiałowych dokonuje tych czynności w oparciu o obecne przepisy ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw. Kontrola obejmuje paliwa w zapasach (nie w obrocie), a więc nie podlegające kontroli w trybie przewidzianym ustawą z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 34, poz. 293, z późn. zm).

Jednocześnie, w celu wypełnienia ww. obowiązku, w strukturze ARM powołano Biuro Kontroli. Pracownicy Biura Kontroli Agencji oraz nieetatowi kontrolerzy z Oddziałów Terenowych i Składowi Agencji przeszli przeszkolenie w zakresie teoretycznym nt. paliw ciekłych, jak i praktycznego dokonywania pomiarów paliw w składach oraz pobierania próbek kontrolnych do badań jakościowych paliw. Ocena jakości paliw jest określana na podstawie orzeczeń laboratoryjnych prowadzonych przez składujących.

W przypadku przewinienia wymienionego w punkcie 2 – karze podlega osoba odpowiedzialna za kierowanie przedsiębiorstwem. Karę nakłada Prezes ARM.

Zmiany dotyczące sposobu naliczania kar związane są z ograniczonym dostępem do danych finansowych poszczególnych przedsiębiorstw oraz zarobków kadry kierowniczej, które stanowiły bazę do naliczenia kary, co przekładało się na brak możliwości wykonania przepisów ustawy w tym zakresie. Zgodnie z przedstawioną propozycją kary za naruszenie przepisów ustawy nakładane na przedsiębiorcę bazować będą na wartości paliw, w zakresie których nastąpiło naruszenie ustawy, obliczanej na podstawie cen sprzedaży stosowanych przez karanego przedsiębiorcę lub w przypadku braku możliwości określenia tych cen, w oparciu o ceny sprzedaży stosowane przez przedsiębiorcę mającego największy udział w polskim rynku – dlatego, że mają one największy wpływ na średnią cenę na rynku. Wysokość kary nakładanej na kierującego przedsiębiorstwem odniesiono do średniego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw.

W celu uniknięcia uznaniowości wymierzania kar określono kryteria, którymi będzie kierował się Prezes ARM przy określaniu kar. Kryteria te obejmują: okres trwania przewinienia, przyczynę i szkodliwość przewinienia oraz częstotliwość łamania przez karanego przedsiębiorcę przepisów ustawy w przeszłości (pkt 4 powyżej).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Wpływ na sektor finansów publicznych

Ustawa nie wpłynie na zwiększenie wydatków budżetu państwa, ani wydatków jednostek samorządu terytorialnego.

Nieprzyjęcie proponowanych zmian może wiązać się z koniecznością uzupełnienia zapasów brakujących do wypełnienia harmonogramu rozbudowy zapasów ustalonego z UE, w drodze zwiększenia poziomu państwowych rezerw gospodarczych. Szacuje się, że skala braku w końcu roku bieżącego może wynieść ok. 235-270 tys. m³ i może się pogłębiać w kolejnych latach okresu przejściowego. Ponadto istnieje pilna konieczność uwzględnienia zmiany statusu paliw sprowadzonych z terytorium innych państw członkowskich UE – dotychczas stanowiły one import, obecnie jest to obrót wewnątrzspółnotowy. Niewdrożenie zakładanych w tym zakresie zmian może doprowadzić do wycofywania się z systemu przedsiębiorstw, sprowadzających paliwa z tych krajów i w efekcie doprowadzić do znacznego obniżenia poziomu zapasów obowiązkowych.

2. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje projektowana ustawa

Nowelizacja ustawy odnosi się do przepisów dotyczących zapasów obowiązkowych, tworzonych i utrzymywanych na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów przez producentów i importerów paliw ciekłych.

Przepisy ustawy zmieniają dotychczas obowiązujące uregulowania prawne dotyczące zasad tworzenia zapasów obowiązkowych w stosunku do przedsiębiorców sektora naftowego (producentów i importerów paliw ciekłych), którzy zostali objęci obowiązkiem tworzenia tych zapasów ustawą z dnia 6 września 2001 r. o zmianie ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. Nr 129, poz. 1442), w zakresie dotyczącym procesu rozbudowy zapasów obowiązkowych paliw ciekłych w okresie przejściowym do końca roku 2008. Zgodnie z obecnym rejestrem przedsiębiorstw tworzących zapasy obowiązkowe, prowadzonym przez Agencję Rezerw Materiałowych do grupy tej należy ok. 80-90 przedsiębiorstw, głównie importerów (rejestr przedsiębiorców tworzących zapasy obowiązkowe jest płynny – w samym 2003 r. z listy wykreśliło się 11 firm, a zarejestrowało się 40 firm). Ponadto część z zarejestrowanych firm nie zrealizowało w 2003 r. importu, stąd też nie są zobowiązane do tworzenia i utrzymywania zapasów.

Z analiz danych (przedstawionych przez producentów i importerów) dotyczących ilości paliw wprowadzonych na rynek krajowy w roku ubiegłym wynika, że na podmioty te przypada ok. 17% wprowadzonych na rynek paliw.

Ponadto wszystkie przedsiębiorstwa zobowiązane na podstawie ustawy do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych będą musiały uwzględnić w metodologii wyliczania poziomu wymaganych zapasów zapasy niedostępne z przyczyn technicznych oraz ubytki, które mogą powstać podczas przemieszczania zapasów.

Proponowane zmiany dotyczą również Agencji Rezerw Materiałowych, w zakresie dotyczącym prowadzenia przez Agencję funkcji nadzorczych i kontrolnych w stosunku do podmiotów zobowiązanych ustawowo do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych.

Wprowadzenie zaproponowanej zmiany będzie się wiązało z koniecznością poniesienia przez ww. przedsiębiorców sektora naftowego dodatkowych kosztów związanych z systematycznym procesem rozbudowy zapasów obowiązkowych (koszt zakupu paliw oraz koszty związane z magazynowaniem i administrowaniem zapasami) w tempie określonym harmonogramem ujętym w rozporządzeniu

- olejów napędowych – 135,06 tys. m³ – 144,43 tys. m³,
- olejów opałowych – 39,57 tys. m³ – 56,09 tys. m³.

Szacuje się, że koszty związane z zakupem w/w ilości paliw wyniosą ok. 621 mln zł¹⁾, w tym:

- benzyn – 203,5 mln zł,
- olejów napędowych – 339,4 mln zł,
- olejów opałowych – 77,8 mln zł.

Gdyby odliczyć podatek akcyzowy (zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie podatku akcyzowego, Dz. U. Nr 221, poz. 2196), to rzeczywiste koszty zakupów mogą wynieść ok. 310 mln zł, a doliczając koszty magazynowania w wysokości ok. 3 mln zł, ogólne koszty tworzenia i utrzymywania dodatkowego zapasu mogą wynieść ok. 313 mln zł (bez kosztów obowiązkowego ubezpieczenia).

Ponieważ aktualnie do rejestru przedsiębiorstw tworzących zapasy w systemie siedmiodniowym aktualnie wpisanych jest 90 firm, średni koszt na jedną firmę może wynieść ok. 3,5 mln zł.

W kolejnych latach firmy będą musiały powiększać zapasy o wielkość wynikającą z harmonogramu, tj. o ok. 7 dni. Przyjmując za postawę do wyliczeń wielkość konsumpcji z 2003 r. i aktualne ceny paliw, tworzenie kolejnych siedmiodniowych zapasów, corocznie może kosztować przedsiębiorców (uwzględniając zwrot akcyzy i szacunkowe koszty magazynowania) ok. 155 mln zł.

W celu minimalizacji dodatkowych kosztów zaproponowano rozszerzenie opcji wyboru miejsca i sposobu wypełniania zobowiązania ustawowego poprzez zwiększenie możliwości utrzymywania zapasów poza granicami RP oraz możliwość utrzymywania znacznej części zapasów w systemie biletowym, co, zgodnie z doświadczeniami innych krajów, może obniżyć koszty utrzymywania zapasów nawet o ok. 25%.

¹⁾ Szacunek sporządzony dla górnej wielkości szacowanego dodatkowego zapasu. Do sporządzenia szacunku przyjęto ceny paliw PKN Orlen S.A. z dnia 20 kwietnia 2004 r. oraz średnie koszty magazynowania w 2003 r.

Proponowana nowelizacja nie wprowadza zmian w zakresie tempa rozbudowy zapasów obowiązkowych w stosunku do głównych producentów – 6 rafinerii, na które przypada ok. 83% paliw wprowadzonych na rynek w 2003 r., ponieważ podmioty te zobowiązane są do rozbudowy zapasów obowiązkowych zgodnie z harmonogramem ujętym w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 15 ust. 5 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie tworzenia zapasów paliw ciekłych, Dz. U. Nr 84, poz. 756) już od początku 2002 r., w oparciu o nowelizację ww. ustawy z dnia 6 września 2001 r. (ustawa z dnia 6 września 2001 r. o zmianie ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw).

Dodatkowe koszty dla wszystkich podmiotów objętych ustawą mogą się wiązać z koniecznością odliczania od zapasów obowiązkowych stanów martwych (tzw. zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych) oraz części zapasów na poczet ubytków podczas przemieszczania zapasów.

3. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych projekt został skonsultowany z następującymi podmiotami:

- Grupa Kapitałowa „Nafta Polska” S.A. (Grupa Lotos S.A., Naftobazy Sp. z o.o., Rafineria Jedlicze S.A., Rafineria Trzebinia S.A., Rafineria Nafty „Glimar” S.A., Rafineria Czechowice S.A.),
- Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego,
- PKN „Orlen” S.A.,
- Polska Izba Paliw Płynnych.

Znaczna część uwag wniesionych przez konsultowane podmioty została uwzględniona w dalszych pracach nad projektem. Nieuwzględnione uwagi dotyczyły trzech aspektów:

- możliwości zamiennego utrzymywania produktów naftowych między grupami, w tym wyeliminowanie możliwości zamiennego utrzymywania zapasów ciężkiego oleju napędowego i lekkiego oleju napędowego,

- rozszerzenia uprawnień kontrolnych m.in. poprzez wprowadzenie raportowania o kosztach związanych z budową i utrzymywaniem zapasów paliw ciekłych oraz wprowadzenie kontroli zawierania umów dotyczących magazynowania zapasów lub zlecenia obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów, oraz
- uprawnień dotyczących nakładania na przedsiębiorstwa obowiązku sprzedaży paliw z zapasów obowiązkowych paliw ciekłych.

Uwagi dotyczące ww. aspektów nie zostały uwzględnione z dwóch powodów:

- uwzględnienie uwag oznaczałoby niespójność z wymaganiami unijnymi dotyczącymi zapasów minimalnych paliw ciekłych zawartymi w dyrektywie 68/414/EWG (dotyczy to zwłaszcza możliwości zamiennego utrzymywania produktów naftowych, przesunięcia lekkiego oleju opałowego do gr. II produktów (art. 18) oraz raportowania o kosztach tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych) oraz decyzjach wykonawczych Rady i Komisji Europejskiej (odpowiednio: nr 77/706/EWG i nr 79/639/EWG ustanawiającą szczegółowe reguły wprowadzenia w życie decyzji Rady 77/706/EWG.),
- konieczności zapewnienia prawidłowego procesu budowania zapasów paliw ciekłych, rzetelności i wiarygodności utrzymywanych zapasów, a tym samym zapewnienia optymalnego poziomu bezpieczeństwa dostaw paliw ciekłych na rynek (dotyczy w szczególności uprawnień ARM w zakresie zawierania umów o magazynowaniu i zleceniu obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych).

4. Wpływ na rynek pracy

Ustawa nie będzie miała bezpośredniego wpływu na rynek pracy, jakkolwiek przewiduje się, że część przedsiębiorstw – przede wszystkim drobnych handlowców, może wycofać się z prowadzenia działalności objętej obowiązkiem tworzenia i magazynowania zapasów obowiązkowych. Nie powinno to jednak wpłynąć na rynek pracy, ponieważ:

- zaprzestanie przez firmę importu paliw nie oznacza jej upadłości czy likwidacji łączącej się ze zwolnieniami z pracy,

- jak wskazuje dotychczasowa praktyka, firmy, które zaprzestały sprowadzania paliw do Polski (głównie w związku z obowiązkiem tworzenia zapasów) nadal istnieją na rynku paliw, dokonują zakupów u krajowych producentów i innych importerów,
- w firmach nie występują stanowiska pracy do spraw zapasów obowiązkowych, a problematyką tą zajmują się z reguły osoby, które odpowiadają również za inne czynności związane z prowadzeniem firmy.

5. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Ustawa nie będzie miała wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki. Zaproponowane w ustawie rozwiązania zrównają obowiązki przedsiębiorców objętych systemem tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych w zakresie harmonogramu rozbudowy zapasów obowiązkowych.

System zapasów obowiązkowych, którego dotyczy ustawa, związany jest z wypełnianiem zaleceń prawa unijnego i zobowiązań dotyczących konieczności posiadania minimalnych zapasów obowiązkowych paliw ciekłych nałożonych na wszystkie państwa członkowskie, z których większość obowiązek finansowania tych zapasów nałożyła na przedsiębiorstwa sektora naftowego.

Niektóre nowe kraje członkowskie (np. Czechy, Słowacja) przyjęły finansowanie zapasów z budżetu państwa, generalnie jednak nienałożenie zobowiązania do tworzenia i utrzymywania zapasów bezpośrednio na przedsiębiorstwa nie wpływa zasadniczo na ich pozycję konkurencyjną, ponieważ wydatki z budżetu przenoszą się na obciążenia gospodarki.

Ceny paliw ciekłych w Polsce kształtują się poniżej średniej dla krajów OECD. W oparciu o ostatnie dostępne, pełne dane dla krajów OECD²⁾ różnica między ceną w Polsce i średnią ceną w europejskich krajach OECD wynosiła ok. 0,22 USD/l dla oleju napędowego i ok. 0,29-0,30 USD/l dla benzyny.

Ceny paliw ciekłych w Polsce są również znacznie niższe niż w krajach unijnych, co ilustruje poniższe zestawienie³⁾:

²⁾ wg Międzynarodowej Agencji Energetycznej dane dla III kw. 2003.

³⁾ Ceny z dnia 15 lutego 2004 r. (Informacja Komisji Europejskiej); ceny podano w euro/1000 l

Ceny benzyny Euro-Super 95 Ceny oleju napędowego

Belgia	976,00	705,67
Dania	1 067,07	790,57
Niemcy	1 076,30	866,70
Grecja	736,30	610,90
Hiszpania	813,18	681,19
Irlandia	900,00	822,00
Francja	1 002,06	798,81
Włochy	1 063,95	868,20
Luksemburg	849,00	620,00
Holandia	1 186,00	802,00
Austria	875,00	730,00
Portugalia	956,31	705,95
Finlandia	1 069,00	773,69
Szwecja	1 030,07	820,32
W. Brytania	1 116,70	1 139,66
Polska	716,90	595,36

Szacuje się, że tworzone zapasy obowiązkowe mogą spowodować podwyżkę cen paliw, narastająco, maksymalnie do ok. 8,5 gr/l na koniec okresu przejściowego (tj. XII 2008).

6. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Ustawa nie wpłynie na sytuację i rozwój regionów w kraju.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Jarosław Pietras

Min. JP: 534 /2005/DP-rz

Warszawa, 15/02/ 2005

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Szanowny Panie Ministrze,

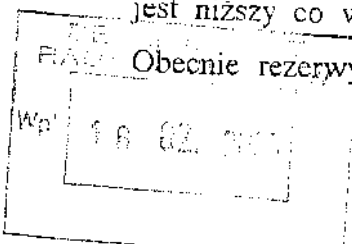
Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o rezerwach państwowych i zapasach obowiązkowych paliw, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożoną autopoprawką Rządu do projektu ustawy o zmianie ustawy o rezerwach państwowych i zapasach obowiązkowych paliw (pismo nr RM-10-10-05) uprzejmie informuję, iż nie zgłaszam uwag.

Jednocześnie odnosząc się do projektu ustawy, pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

1. Celem przedłożonego projektu ustawy jest zapewnienie skuteczności w tworzeniu rezerw państwowych i zapasów obowiązkowych paliw, które to zapasy będą uruchamiane w przypadku klęsk żywiołowych, wojen, problemów technicznych z przesyłem surowca lub kłopotami przy produkcji benzyny i oleju napędowego.
2. W negocjacjach z UE Polska zobowiązała się do posiadania do 2008 r. rezerw wystarczających na 90 dni wewnętrznej krajowej konsumpcji. Obecny poziom zapasów jest niższy co wymaga podjęcia dodatkowych działań legislacyjnych w tym zakresie. Obecnie rezerwy tworzone są w dwóch systemach: rezerw państwowych i zapasów

67

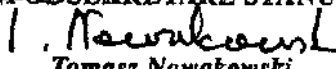
To: 48 22 6947380 P.1/2

+48224555203

16-FEB-2005 13:44 From: UKIE SEK. DPE

obowiązkowych. Rezerwy państwowe tworzy Agencja Rezerw Materiałowych, która sprawuje też nadzór nad tworzeniem przez przedsiębiorstwa zapasów obowiązkowych. Na podstawie zdobytych doświadczeń zauważono problemy wynikające z funkcjonowania takiego systemu. Nowelizacja ustawy ma na celu zlikwidować powstające problemy praktyczne i spowodować skuteczne tworzenie zapasów paliw ciekłych.

3. Przygotowana nowelizacja ma na celu zwiększenie kontroli Agencji Rezerw Materiałowych nad całością zapasów tworzonych w Polsce lub składowanych przez polskie koncerny w innych państwach na podstawie umów. Zapewnia ona większą kontrolę bieżącą przechowywanych zapasów oraz łatwiejsze nimi dysponowanie. Wprowadza również skuteczniejszy system kar za niedopełnienie obowiązków w zakresie tworzenia i informowania o posiadanych rezerwach, poprzez tworzenie rejestru przedsiębiorstw. Powoduje to zatem zwiększenie nadzoru nad zapasami. Wpłynąć to może pozytywnie na osiągnięcie przez Polskę wymaganego poziomu zapasów. Jest to szczególnie istotne w sytuacji, gdy Unia Europejska wymaga aby każde państwo członkowskie miało zapasy na co najmniej 90 dni. Średnia wysokość zapasów w Unii wynosi około 111 dni. Przygotowywane są również projekty nowych rozwiązań prawnych na poziomie wspólnotowym, które zwiększą ten minimalny poziom zapasów do 120 dni.
4. Nowelizacja ustawy ujednocila również nomenklaturę wynikającą z funkcjonowania Polski w ramach jednolitego obszaru celnego z państwami UE, wprowadzając *explicite* regulacje prawne dotyczące instytucji nabycia wewnątrzspółnotowego.
5. W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, iż projekt ustawy o zmianie ustawy o rezerwach państwowych i zapasach obowiązkowych paliw, jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z up. Sekretarza Komitetu
Z powołaniem Europejskiej
PODSEKRETARZ STANU

Tomasz Nowakowski

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Jerzy Hausner
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki i Pracy

Projekt

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI I PRACY¹⁾**

**z dnia
w sprawie harmonogramu tworzenia zapasów paliw ciekłych**

Na podstawie art.15 ust. 5 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 197, z 2004 r. Nr 42, poz. 386 oraz z 2005 r. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się szczegółowy harmonogram osiągnięcia 90-dniowych zapasów paliw ciekłych, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie harmonogramu tworzenia zapasów paliw ciekłych (Dz.U. Nr 84, poz. 756).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER GOSPODARKI I PRACY

¹⁾ Minister Gospodarki i Pracy kieruje działem administracji rządowej- gospodarka na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki i Pracy (Dz. U. Nr 134, poz. 1428)

Załącznik do
Rozporządzenia Ministra
Gospodarki i Pracy z dnia ...
(poz. ...)

HARMONOGRAM OSIĄGNIĘCIA 90-DNIOWYCH ZAPASÓW PALIW CIEKŁYCH

Rok	Wielkość zapasów obowiązkowych paliw ciekłych wyrażona w dniach średniej dziennej produkcji lub przywozu paliw ciekłych zrealizowanych przez producenta lub przywoźącego w roku poprzednim *)	Wielkość zapasów obowiązkowych paliw ciekłych wyrażona w dniach średniej wewnętrznej konsumpcji paliw na koniec roku	Wielkość rezerw gospodarczych paliw ciekłych wyrażona w dniach średniej wewnętrznej konsumpcji paliw na koniec roku	Wielkość zapasów paliw ciekłych wyrażona w dniach średniej wewnętrznej konsumpcji paliw na koniec roku
1	2	3	4	5
2003	44	44	14	58
2004	51	51	14	65
2005	58	58	14	72
2006	66	66	14	80
2007	73	73	14	87
2008	76	76	14	90

*) Wielkość zapasów obowiązkowych paliw ciekłych tworzonych przez producentów lub przywoźących zgodnie z art. 16 ust. 2 i art. 16a ust. 3 ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw ciekłych (Dz.U. z 2003 r. Nr 24, poz.197, z 2004 r. Nr 42, poz. 386 oraz z 2005 r. Nr ..., poz. ...) oraz art. 2 ustawy z dnia ... 2004 r. o zmianie ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. Nr ..., poz. ...) powinna być równoważna wielkościom określonym w kolumnie 2 w każdym z rodzajów paliw.

UZASADNIENIE

1. Stan obecny

Obecny stan w zakresie harmonogramu rozbudowy zapasów paliw ciekłych określa rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 14 czerwca 2002 r. (Dz. U. Nr 84, poz. 756).

Zgodnie z obowiązującymi przepisami zapasy paliw ciekłych utrzymywane są w dwóch systemach: rezerw państwowych (14 dni zużycia) i zapasów obowiązkowych paliw ciekłych utrzymywanych przez producentów i importerów paliw ciekłych, powiększanych zgodnie z następującym harmonogramem:

31 grudnia 2002	- 36 dni
31 grudnia 2003	- 44 dni
31 grudnia 2004	- 51 dni
31 grudnia 2005	- 58 dni
31 grudnia 2006	- 66 dni
31 grudnia 2007	- 73 dni
31 grudnia 2008	- 76 dni

Potrzeba wydania nowego rozporządzenia wynika z nowelizacji przepisów ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw ustawą z dnia ... 2004 r. (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

2. Proponowane zmiany

Rozporządzenie wprowadza zmiany wprowadzone artykułem 16a ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw oraz art. 2. ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Rozporządzenie nie wprowadza zmian w zakresie harmonogramu rozbudowy zapasów paliw ciekłych, zakłada natomiast objęcie harmonogramem tworzenia zapasów obowiązkowych wszystkich producentów i podmiotów zajmujących się sprowadzaniem paliw ciekłych na terytorium RP, z wyłączeniem przedsiębiorstw, które rozpoczną działalność w zakresie objętym obowiązkiem tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych po dniu wejścia w życie wspomnianej powyżej ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw, które w pierwszym roku prowadzenia tej działalności zobowiązane będą do utworzenia zapasów w wielkości odpowiadającej co najmniej siedmiodniowej produkcji lub siedmiodniowemu przywozowi paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przedsiębiorstwa te w kolejnych latach swojej działalności zobowiązane będą jednak do powiększania zapasów obowiązkowych zgodnie z harmonogramem.

Zmiana wdraża wynikającą z ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw eliminację nierówności w zakresie zobowiązania utrzymywania

zapasów obowiązkowych paliw ciekłych pomiędzy przedsiębiorstwami tworzącymi te zapasy na mocy przepisów ustawy z 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw ciekłych i przedsiębiorstwami, które zostały objęte obowiązkiem tworzenia zapasów obowiązkowych na mocy ustawy nowelizującej ustawę o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw z dnia 6 września 2001 r. oraz zapewnia realizację harmonogramu uzgodnionego z Komisją Europejską podczas negocjacji akcesyjnych i zapisanego jako zobowiązanie Polski w Traktacie Akcesyjnym.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Wpływ na budżet państwa

Rozporządzenie nie wpływa na zwiększenie wydatków budżetowych.

2. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje rozporządzenie

Przepisy rozporządzenia oddziałują na około 80 podmiotów ujętych w rejestrze prowadzonym przez Agencję Rezerw Materiałowych (głównie przedsiębiorstw zajmujących się sprowadzaniem paliw ciekłych na terytorium RP). Zgodnie z ustawą z dnia ... oraz niniejszym rozporządzeniem przedsiębiorstwa te będą zobowiązane do rozbudowy zapasów obowiązkowych zgodnie z harmonogramem ujętym w rozporządzeniu, podczas gdy dotychczas zobowiązane były do utrzymywania minimalnych zapasów w ilości odpowiadającej ich siedmiodniowej produkcji lub przywozowi paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z tym, że w końcu roku 2008 zobowiązane były posiadać zapasy 76-dniowe. Przedsiębiorstwa te mogły dowolnie dostosowywać tempo rozbudowy zapasów. Obecnie będą musiały rozbudowywać zapasy regularnie w tempie przewidzianym dla wszystkich przedsiębiorstw.

3. Konsultacje społeczne

Projekt nie podlegał wcześniejszym konsultacjom społecznym. Propozycja była jednak konsultowana w ramach konsultacji społecznych projektu ustawy o zmianie ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw. W ramach konsultacji projekt ustawy został przesłany do następujących przedsiębiorstw i organizacji:

„Nafta Polska” S.A.

PKN Orlen S.A.

Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego

Polska Izba Paliw Płynnych

Rafineria Jasło S.A.

Naftobazy Sp. z o.o.

Rafineria Czechowice S.A.

Rafineria Trzebinia S.A.

Grupa Lotos ,

Rafineria Jedlicze S.A.

Projekt ustawy umieszczony został także na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki i Pracy.

W ramach konsultacji konsultowane podmioty podnosiły konieczność uzyskania odpowiedniego

okresu przejściowego na dokonanie odpowiednich inwestycji, związanych z koniecznością wdrożenia szybszej niż obecnie obowiązująca ścieżki rozbudowy zapasów.

4. Wpływ na rynek pracy

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną gospodarki. System tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, którego rozporządzenie dotyczy, jest związany z wypełnianiem zobowiązań unijnych dotyczących konieczności posiadania odpowiednich zapasów paliw, który to obowiązek jest nałożony na wszystkie Państwa Członkowskie UE.

6. Wpływ na sytuację i rozwój regionów

Rozporządzenie nie wpłynie na sytuację i rozwój regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI i PRACY¹⁾
z dnia**

**w sprawie rejestru producentów i przywoźących obowiązanych do tworzenia i
utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych**

Na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 197, z 2004 r. Nr 42, poz. 386 oraz z 2005 r. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§.1. Rozporządzenie określa sposób prowadzenia rejestru, dokumenty będące podstawą dokonania wpisu do rejestru oraz wykreślenia z rejestru.

§.2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - rozumie się przez to ustawę z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw;
- 2) prowadzącym rejestr - rozumie się przez to Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych;
- 3) przedsiębiorcy – rozumie się przez to producenta lub przywoźącego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach nabycia wewnątrz wspólnotowego i importu paliwa ciekłe wymienione w art. 18. ust 1. ustawy.

§ 3. 1. Rejestr przedsiębiorców obowiązanych do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, zwany dalej "rejestrem", jest prowadzony w formie ksiąg rejestrowych składających się z:

- 1) księgi ogólnej - zawierającej wykaz przedsiębiorców, datę i podstawę wpisu bądź wykreślenia z rejestru oraz numery rejestrowe przedsiębiorców ;
- 2) ksiąg szczegółowych - w których zapisywane są następujące dane o przedsiębiorcach:

¹⁾ Minister Gospodarki i Pracy kieruje działem administracji rządowej – gospodarka na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki i Pracy (Dz. U. Nr 134, poz. 1428)

- a) oznaczenie przedsiębiorcy oraz adres zakładu głównego,
- b) oznaczenie formy prawnej przedsiębiorcy,
- c) przedmiot wykonywanej działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) i numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON),
- d) datę rozpoczęcia i zakończenia tworzenia zapasów obowiązkowych,
- e) wielkość produkcji i przywozu paliw oraz tworzonych zapasach obowiązkowych w danym roku kalendarzowym.

2. Rejestr może być prowadzony w elektronicznym systemie przetwarzania danych w części dotyczącej informacji zbiorczych i poszczególnych przedsiębiorców i obejmuje ilość paliw wprowadzanych na krajowy rynek, stan zapasów obowiązkowych paliw, miejsca magazynowania zapasów.

§ 4. Księgi rejestrowe nie mogą być przenoszone poza miejsce przechowywania.

§ 5. Dla każdego przedsiębiorcy wpisanego do rejestru prowadzi się oddzielnie akta obejmujące wszelkie dokumenty stanowiące podstawę dokonania wpisu do rejestru, zmiany jego treści, dane o wielkości zapasów i miejscach ich magazynowania, decyzje ministra właściwego do spraw gospodarki i prowadzącego rejestr, protokoły z kontroli, wezwania i upomnienia, a także korespondencję ogólną oraz dokumenty związane z wykreśleniem z rejestru.

§ 6. Dane zawarte w rejestrze nie mogą być z niego usunięte.

§ 7. 1. Błędy pisarskie lub inne oczywiste omyłki w rejestrze prostuje się z urzędu lub na wniosek przedsiębiorcy.

2. Sprostowanie powinno być dokonywane w sposób czytelny czerwonym kolorem.

3. W przypadku sprostowania, w uwagach karty rejestrowej zamieszcza się adnotację o treści sprostowania i jej podstawie oraz podpis osoby dokonującej sprostowania i datę dokonania sprostowania.

4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do zmian treści wpisu oraz do wykreślenia wpisu z rejestru.

§ 8. Dokonanie wpisu do rejestru następuje na podstawie następujących dokumentów:

- 1) aktualnego wyciągu lub odpisu z rejestru sądowego przedsiębiorców bądź zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej;

2) zaświadczenia o nadaniu numeru identyfikacyjnego w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) i numeru identyfikacji podatkowej (NIP);

3) w przypadku przechowywania zapasów obowiązkowych paliw w magazynach dzierżawionych lub użyczonych albo u przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania lub na podstawie zlecenia wykonania swoich zadań w zakresie gromadzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych innemu przedsiębiorcy - kopii stosownej umowy.

§ 9.1 Dokumentami będącymi podstawą wykreślenia z rejestru są:

1) postanowienie sądu o ogłoszeniu upadłości przedsiębiorstwa;

2) decyzja odpowiednich organów o cofnięciu koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie określonym w art. 16 ust. 1 ustawy albo o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub zezwolenia na nabywanie wyrobów zharmonizowanych;

3) kopia decyzji odpowiednich organów – w przypadku wygaśnięcia koncesji.

2. Prowadzący rejestr może żądać od wnioskodawcy dodatkowych informacji i dokumentów świadczących o niespełnianiu warunków określonych w art. 16. ust. 1 i 2 ustawy.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie rejestru producentów i importerów obowiązanych do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych (Dz. U. Nr 84, poz. 757).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia .

MINISTER GOSPODARKI I PRACY

Uzasadnienie

1. Stan obecny

Obecnie zasady prowadzenia rejestru przedsiębiorstw objętych obowiązkiem tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych reguluje rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie rejestru producentów i importerów obowiązanych do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych (Dz. U. Nr 84, poz. 757).

Niniejsze rozporządzenie jest wykonaniem delegacji ustawowej wynikającej z art. 17 ust. 4. ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 197, z 2004 r. Nr 42, poz. 386 oraz z 2005 r. Nr ..., poz. ...), nakładającej na ministra właściwego do spraw gospodarki obowiązek określenia sposobu prowadzenia rejestru, a także dokumentów będących podstawą do dokonania wpisu do rejestru oraz wykreślenia z rejestru prowadzonego przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych.

Rozporządzenie wdraża zmiany w dotychczasowych regulacjach dotyczących w/w zakresu, wprowadzone ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz.U. Nr ..., poz. ...).

Dotychczasowe uregulowania prawne w tym zakresie były na tyle nieprecyzyjne, że zarówno przedsiębiorcy jak i organ prowadzący rejestr, miały trudności w określeniu okoliczności i dokumentów jakie winny być przedstawione wraz z wnioskiem o wpis do rejestru bądź o wykreślenie z niego. Brak szczegółowych uregulowań prawnych w tej dziedzinie, powodował wiele nieporozumień, zwłaszcza w procesie wykreślenia przedsiębiorstw z rejestru, w tym w szczególności co do okoliczności i dokumentów jakie winny być niezbędne do wykreślenia firmy z rejestru. Zawarte w przedmiotowym projekcie rozporządzenia rozwiązania bazują na ponad dwuletnich doświadczeniach w zakresie prowadzenia rejestru przedsiębiorców zobowiązanych do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych i uwzględniają wszystkie słabości aktualnych rozwiązań.

2. Proponowane zmiany

W stosunku do obowiązujących przepisów proponowane w niniejszym rozporządzeniu zmiany obejmują wykreślenie przepisów dotyczących zawartości

wniosku o dokonanie wpisu do rejestru w związku z przeniesieniem tych przepisów do ustawy oraz uzupełnienie przepisów dotyczących procedury wykreślenia z rejestru.

Wprowadzenie w życie przedmiotowych uregulowań wypełni istniejącą lukę w przepisach, a także pozytywnie wpłynie na proces tworzenia zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, które są istotnym elementem bezpieczeństwa energetycznego kraju.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1) Wpływ na budżet państwa

Rozporządzenie nie wpływa na zwiększenie wydatków budżetowych.

2) Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje rozporządzenie

Przepisy rozporządzenia doprecyzowują dotychczas obowiązujące uregulowania prawne dotyczące przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie paliw ciekłych, a zobowiązanych do tworzenia i utrzymywania ich zapasów .

3) Konsultacje społeczne

Projekt nie podlegał wcześniejszym konsultacjom społecznym. Proponuje się zebranie uwag zainteresowanych środowisk równoległe do uzgodnień międzyresortowych.

4) Wpływ na rynek pracy

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5) Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną gospodarki.

System tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, którego rozporządzenie dotyczy, jest związany z wypełnianiem zobowiązań unijnych dotyczących konieczności posiadania odpowiednich zapasów paliw, który to obowiązek jest nałożony na wszystkie Państwa Członkowskie.

6) Wpływ na sytuację i rozwój regionów

Rozporządzenie nie wpłynie na sytuację i rozwój regionów.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI I PRACY ¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, w zakresie których tworzy się zapasy obowiązkowe

Na podstawie art. 19a ust. 4 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 197, z 2004 r. Nr 42, poz. 386 oraz z 2005 r. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych dotyczy paliw oznaczonych następującymi kodami CN i PKWiU:

1) grupa benzyn silnikowych i materiały pędne do silników lotniczych:

a) benzyny silnikowe bezołowiowe:	2710 11 41	23.20.11-50.10
	2710 11 45	23.20.11-50.20
	2710 11 49,	23.20.11-50.30
b) benzyny lotnicze:	2710 11 31	23.20.11-40.00
	2710 11 70	23.20.12-00.00;

¹⁾ Minister Gospodarki i Pracy kieruje działem administracji rządowej – gospodarka na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki i Pracy (Dz. U. Nr 134, poz. 1428)

2) grupa olejów napędowych do silników i materiały pędne do silników lotniczych na bazie nafty oraz olejów napędowych pozostałych z wyłączeniem olejów do silników statków morskich:

a) oleje napędowe do silników:	2710 19 41	23.20.15-50.10
	2710 19 45	23.20.15-50.20
	2710 19 49,	23.20.15-50.30

b) oleje napędowe do silników z ponad 30% zawartością metyloestru oleju rzepakowego:	3824 90 99	24.66.48-90.90,
--	------------	-----------------

c) materiały pędne do silników lotniczych na bazie nafty:	2710 19 21	23.20.14-00.10
---	------------	----------------

d) oleje napędowe pozostałe:	2710 19 41	23.20.15-50.90
	2710 19 45	23.20.15-50.90
	2710 19 49.	23.20.15-50.90

3) grupa olejów opałowych z wyłączeniem olejów do silników statków morskich:

	2710 19 61	23.20.17-50.00
	2710 19 63	23.20.17-70.00
	2710 19 65	23.20.17-70.00
	2710 19 69	23.20.17-70.00

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, w zakresie których tworzy się zapasy obowiązkowe (Dz. U. Nr 84, poz. 758).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER GOSPODARKI I PRACY

UZASADNIENIE

1. Stan obecny

Obecnie wykaz paliw objętych obowiązkiem tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych określa rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, w zakresie których tworzy się zapasy obowiązkowe (Dz. U. Nr 84, poz. 758).

Zgodnie z przepisami w/w rozporządzenia zapasy obowiązkowe paliw tworzone są w trzech kategoriach produktowych:

1) grupa benzyny silnikowe i materiały pędne do silników lotniczych:

- benzyny silnikowe bezołowiowe :	PCN	PKWiU
	2710 11 41 0	23.20.11-00
	2710 11 45 0	
	2710 11 49 0	
- benzyny lotnicze:	2710 11 31 0	23.20.11-00
	2710 11 70 0	23.20.12-00

2) grupa olejów napędowych do silników i materiały pędne do silników lotniczych na bazie nafty:

- oleje napędowe do silników:	PCN	PKWiU
	2710 19 41 1	23.20.15-00
	2710 19 45 1	
	2710 19 49 1	
- oleje napędowe do silników z ponad 30% zawartością metyloestru oleju rzepakowego:	PCN	PKWiU
	3824 90 99 0	24.66.48-90.90
- materiały pędne do silników lotniczych na bazie nafty:	PCN	PKWiU
	710 19 21 0	23.20.14-00

3) grupa olejów napędowych pozostałych oraz olejów opałowych w wyłączeniu olejów do silników statków morskich:

	PCN	PKWiU
	2710 19 61 0	23.20.17-00
	2710 19 63 0	
	2710 19 65 0	

2710 19 69 0
2710 19 41 9
2710 19 45 9
2710 19 49 9

W związku ze zmianami w art. 18. ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw, wprowadzonych ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz.U. Nr ..., poz. ...) istnieje konieczność wydania nowego rozporządzenia, spójnego ze znowelizowaną ustawą. Zmiany wprowadzane w nowym rozporządzeniu wynikają również z zastąpienia Polskiej Scalonej Nomenklatury Handlu Zagranicznego (PCN) Nomenklaturą Scaloną (CN) stosowaną przez UE.

2. Wprowadzane zmiany

Zaproponowane w projekcie rozporządzenia zmiany w odniesieniu do rozporządzenia z dnia 14 czerwca 2002 r. w tej samej sprawie polegają na przesunięciu lekkiego oleju opałowego określonego w klasyfikacji PCN jako oleje napędowe pozostałe (2710 19 41 9, 2710 19 45 9, 2710 19 49 9), z grupy paliw ujętych w pkt. 3 do grupy paliw ujętych w pkt. 2 art. 1 rozporządzenia.

Przeniesienie ma na celu dostosowanie przepisu do standardów statystycznych w zakresie paliw ciekłych, obowiązujących w Unii Europejskiej oraz stosowanych przez Międzynarodową Agencję Energetyczną.

Ponadto Kody klasyfikacyjne zostały dostosowane do przyjętej od 1 maja 2004 Nomenklatury Scalonej (CN). Zmiana w tym zakresie polega w praktyce na zastąpieniu kodu 9 cyfrowego kodem 8 cyfrowym.

Zakres paliw objętych obowiązkiem tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych pozostał niezmienny.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1) Wpływ na budżet państwa

Rozporządzenie nie wpływa na zwiększenie wydatków budżetowych.

2) Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje rozporządzenie

Przepisy rozporządzenia skierowane są do przedsiębiorstw objętych obowiązkiem tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych (rafinerie oraz przedsiębiorcy sprowadzający paliwa ciekłe na terytorium RP). Proponowane zmiany nie rozszerzają zakresu paliw objętych obowiązkiem.

3) Konsultacje społeczne

Projekt nie podlegał wcześniejszym konsultacjom społecznym. Jednak propozycja przesunięcia lekkiego oleju opałowego z kategorii olejów opałowych do kategorii olejów napędowych była konsultowana, w ramach konsultacji społecznych projektu ustawy o zmianie ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw. Zmiana ta wynika ze zmiany art. 18 ustawy.

Projekt zmiany ustawy był skonsultowany z następującymi partnerami społecznymi:

- „Nafta Polska” S.A.
- PKN Orlen S.A.
- Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego
- Polska Izba Paliw Płynnych
- Rafineria Jasło S.A.
- Naftobazy Sp. z o.o.
- Rafineria Czechowice S.A.
- Rafineria Trzebinia S.A.
- Grupa Lotos ,
- Rafineria Jedlicze S.A.

Projekt ustawy nowelizującej umieszczony został również na stronie internetowej MGIP.

Uwagi podmiotów sektora dotyczące proponowanej zmiany przesunięcia lekkiego oleju napędowego dotyczyły kontekstu tej zmiany i

zawartej w obecnych przepisach rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego sposobu tworzenia i ustalania ilości zapasów obowiązkowych paliw ciekłych gromadzonych przez producentów i importerów oraz szczególnych zasad i sposobu interwencyjnego wykorzystywania tych zapasów możliwości zamiennego utrzymywania produktów naftowych objętych jedną grupą. Przesunięcie lekkiego oleju opałowego oznacza dla nich w praktyce wyłączenie możliwości wypełniania zobowiązań dotyczących utrzymywania zapasów ciężkiego oleju opałowego, zapasami lekkiego oleju opałowego objętego również Gr. III (oleje opałowe) i związane z tym wyższe koszty magazynowania.

Proponuje się zebranie uwag zainteresowanych środowisk do projektu rozporządzenia równoległe do uzgodnień międzyresortowych.

4) Wpływ na rynek pracy

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5) Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6) Wpływ na sytuację i rozwój regionów

Rozporządzenie nie wpłynie na sytuację i rozwój regionów.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI I PRACY¹⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowego sposobu tworzenia i ustalania ilości zapasów
obowiązkowych paliw ciekłych**

Na podstawie art. 19a ust. 5 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 197, z 2004 r. Nr 24, poz. 386 oraz z 2005 r. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Producent i przywozący ustala ilość zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, zwanych dalej "zapasami", na podstawie wielkości produkcji i przywozu paliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dokonanego w ramach importu oraz nabycia wewnątrzwspólnotowego, pomniejszonych o wielkość wywozu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dokonanego w ramach dostaw wewnątrzwspólnotowych lub eksportu, w poprzednim roku kalendarzowym, z uwzględnieniem harmonogramu osiągnięcia wymaganej wielkości zapasów paliw ciekłych określonej na koniec danego roku, zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia ... 200... r. w sprawie harmonogramu tworzenia zapasów paliw ciekłych (Dz. U. Nr ..., poz. ...), z zastrzeżeniem ust. 2, 4 i 5.

2. Ilość zapasów obowiązkowych ustalona przez producenta i przywożącego zgodnie z ust. 1 powinna zostać powiększona o 10% na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków powstałych podczas

¹⁾ Minister Gospodarki i Pracy kieruje działem administracji rządowej – gospodarka na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki i Pracy (Dz. U. Nr 134, poz. 1428)

przemieszczania zapasów oraz wprowadzania zapasów do kanałów dystrybucyjnych.

3. W każdym kolejnym roku wymagany poziom zapasów powinien ulegać zwiększeniu do wielkości zapasów wymaganej dla takiej ilości dni, jaka jest określona w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, dla każdego kolejnego roku, przy czym za podstawę do wyliczeń przyjmuje się dla producenta i przywożącego wielkość produkcji lub przywozu paliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pomniejszoną o wielkość wywozu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, liczone według danych z roku poprzedniego.

4. Importerzy w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o zmianie ustawy o rezerwach państwowych oraz zaspach obowiązkowych paliw (Dz.U. z 2001 r. Nr 129, poz. 1442) w roku 2005 powiększają zapasy zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia ... 200... r. w sprawie harmonogramu tworzenia zapasów paliw ciekłych (Dz. U. Nr ..., poz. ...), przy czym podstawą do wyliczenia wymaganego poziomu zapasów obowiązkowych jest zrealizowany przez nich w roku 2004 import paliw oraz przywóz paliw dokonany w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego, pomniejszone o zrealizowany eksport i dostawy wewnątrzspółnotowe.

5. Producent i przywozący paliwa ciekłe tworzący zapasy zgodnie z art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw zwanej dalej „ustawą”, ustala w pierwszym roku trwania obowiązku tworzenia i utrzymywania tych zapasów ich ilość w wysokości co najmniej ilości siedmiodniowej średniej produkcji lub przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pomniejszonych o wielkość wywozu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, natomiast w każdym kolejnym roku wymagany poziom zapasów powinien ulegać zwiększeniu zgodnie z ust. 3 .

6. Tworzenie zapasów obowiązkowych paliw odbywa się poprzez ich systematyczne gromadzenie w okresach kwartalnych odpowiadających 1/4 wymaganego przyrostu na dany rok.

7. Wielkością importu jest ilość paliwa określona w zgłoszeniu celnym przywozowym.

8. Wielkością eksportu jest ilość paliwa określona w zgłoszeniu celnym wywozowym

9. Wielkością nabycia wewnątrzspółnotowego oraz dostawy wewnątrzspółnotowej jest ilość paliwa określona w administracyjnym dokumencie towarzyszącym lub uproszczonym dokumencie towarzyszącym, których wzory stanowią załączniki do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 19 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji związanej z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych zharmonizowanych (Dz.U. z 2004 r. Nr 81, poz. 744).

§ 2. 1. Dokumentem potwierdzającym wyłączenie z obowiązku tworzenia zapasów obowiązkowych paliw przeznaczonych do napędu statków morskich, o którym mowa w art. 18 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw, jest uzyskane przez producenta lub przywoźącego oświadczenie nabywcy o przeznaczeniu oleju napędowego lub oleju opałowego jako paliwa do silników statków morskich.

2. W przypadku sprzedaży oleju napędowego lub oleju opałowego osobom prawnym, jednostkom organizacyjnym niemającym osobowości prawnej oraz osobom fizycznym prowadzącym działalność gospodarczą, oświadczenie powinno zawierać informację o przeznaczeniu wymienionych paliw jako paliwa do silników statków morskich, dane dotyczące nabywcy, podpis nabywcy, sygnał rozpoznawczy statku nadany przez Międzynarodową Organizację Morską oraz datę złożenia oświadczenia.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, może być złożone na fakturze VAT. W przypadku, gdy jest składane odrębnie, powinno być dołączone do faktury VAT i zawierać dane i informacje wymienione w ust. 4.

4. W przypadku sprzedaży oleju napędowego lub oleju opałowego osobom fizycznym nieprowadzącym działalności gospodarczej, oświadczenie powinno zawierać informację o przeznaczeniu oleju opałowego jako paliwa do silników statków morskich, dane dotyczące nabywcy, datę i miejsce wystawienia oświadczenia, podpis składającego oświadczenie, sygnał rozpoznawczy statku nadany przez Międzynarodową Organizację Morską oraz określenie ilości nabywanego oleju napędowego lub oleju opałowego.

5. Do oświadczenia, o którym mowa w ust. 4, powinna być dołączona kopia wystawionego nabywcy dokumentu sprzedaży.

§ 3. 1. Producent wytwarzający paliwa poprzez przerób ropy naftowej może tworzyć zapasy, w poszczególnych grupach produktów, pod postacią ropy naftowej i półproduktów rafinacji ropy naftowej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Ilość zapasów utrzymywanych przez producenta pod postacią ropy naftowej i półproduktów rafinacji ropy naftowej nie może przekraczać

- 1) 70%- w roku 2005;
- 2) 60%- w roku 2006;
- 3) 55%- w roku 2007;
- 4) 50% w roku 2008 i latach kolejnych.

3. Procentową ilość zapasów poszczególnych paliw, które można utrzymywać pod postacią ropy naftowej i półproduktów rafinacji ropy naftowej, oraz ilość tej ropy i ilości półproduktów rafinacji ropy naftowej, w limitach ustalonych w ust.2,

określa, na wniosek producenta, w drodze decyzji administracyjnej każdorazowo w danym roku minister właściwy do spraw gospodarki.

4. Dopuszcza się możliwość tworzenia i utrzymywania zapasów:

- 1) zamiennie paliw wymienionych w § 1 pkt 1;
- 2) zamiennie paliw wymienionych w § 1 pkt 2 lit. a i b;
- 3) zamiennie paliw wymienionych w § 1 pkt 3

- rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia ... 2004 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, w zakresie których tworzy się zapasy obowiązkowe (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

5. W przypadku zaprzestania przez producenta lub przywoźącego obowiązanego do tworzenia zapasów, produkcji lub przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jednego z paliw objętych obowiązkiem tworzenia zapasów, minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek producenta lub importera, może wyrazić zgodę na tworzenie i utrzymywanie dotychczas utworzonych zapasów obowiązkowych paliw w innym paliwie wymienionym w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 4.

6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, na wniosek producenta lub przywoźącego, minister właściwy do spraw gospodarki może w drodze decyzji udzielić zgody na zamianę utrzymywanych zapasów paliwa określonego w § 1 pkt 2 lit. c na zapasy paliwa określonego w § 1 pkt 2 lit. a i lit. b rozporządzenia, o którym mowa w ust. 4.

7. W uzasadnionych przypadkach na wniosek producenta lub przywoźącego, tworzącego i utrzymującego zapasy, minister właściwy do spraw gospodarki może w drodze decyzji udzielić zgody na czasową zamianę utrzymywanych zapasów, w grupach produktów innych niż były utworzone.

8. Zamiana zapasów, o której mowa w ust. 7, może dotyczyć wyłącznie paliw wymienionych w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 4, a okres jej obowiązywania nie może być dłuższy niż 180 dni.

§ 4. 1. Producenci paliw wytwarzając je przez procesy mieszania paliw lub komponentów, od których poprzedni producent lub przywoźący te paliwa utworzył zapasy, tworzą zapasy, dla których podstawą naliczenia jest różnica między ilością produktu końcowego i tej ilości paliw, od której zapasy już utworzono.

2. Podstawą naliczenia, o którym mowa w ust. 1, jest oświadczenie producenta lub przywoźącego o utworzeniu zapasów przedstawione producentowi, który przeznaczona nabyte paliwa lub komponenty do dalszej przeróbki.

3. Przywoźący oraz producent wytwarzający paliwa poprzez procesy mieszania tych paliw tworzy zapasy, dla których podstawą naliczenia stanowi suma wielkości wprowadzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej paliwa (półproduktu) oraz wielkości dodatków zużytych w procesie uszlachetniania i mieszania.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego sposobu tworzenia i ustalania ilości zapasów obowiązkowych paliw ciekłych gromadzonych przez producentów i importerów oraz szczegółowych zasad i sposobu interwencyjnego wykorzystania tych zapasów (Dz. U. Nr 84, poz. 759).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER GOSPODARKI I PRACY

UZASADNIENIE

1. Stan obecny

Obecnie sposób tworzenia zapasów obowiązkowych paliw ciekłych określa rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego sposobu tworzenia i ustalania ilości zapasów obowiązkowych paliw ciekłych gromadzonych przez producentów i importerów oraz szczegółowych zasad i sposobu interwencyjnego wykorzystania tych zapasów (Dz. U. Nr 84, poz. 759).

Główne zasady tworzenia zapasów obowiązkowych zakładają:

- tworzenie zapasów obowiązkowych w trybie kwartalnym,
- możliwość zamiennego utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw objętych tą samą grupą zgodnie z art. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, w zakresie których tworzy się zapasy obowiązkowe i czasowe (maksymalnie do 60 dni) pomiędzy grupami,
- możliwość utrzymywania przez producentów do 80% zapasów obowiązkowych w postaci ropy naftowej i półproduktów,

W związku ze zmianami w art.19a ust. 5 ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw, wprowadzonymi ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz.U. Nr ..., poz. ...) istnieje konieczność wydania nowego rozporządzenia, spójnego ze znowelizowaną ustawą.

Ze względu na konieczność poprawy struktury zapasów paliw ciekłych istnieje również konieczność ograniczenia udziału ropy naftowej i półproduktów na korzyść zapasów utrzymywanych w produkcie gotowym.

2. Wprowadzane zmiany

Zaproponowane w projekcie rozporządzenia zmiany w odniesieniu do rozporządzenia z dnia 14 czerwca 2002 r. w tej samej sprawie polegają przede wszystkim na:

- 1) dostosowaniu terminologii do zmian wprowadzonych w ustawie,
- 2) konieczności uwzględnienia w ramach tworzenia zapasów obowiązkowych, zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas transportu paliw i związanego z tym zobowiązania powiększenia zapasów obowiązkowych o 10% na poczet tych zapasów i ubytków (§ 1 ust. 2),
- 3) wprowadzeniu harmonogramu obniżenia udziału zapasów tworzonych przez producentów w formie ropy naftowej i półproduktów (§ 3 ust. 2),
- 4) przedłużeniu okresu na jaki może być wydawana decyzja administracyjna w sprawie zamiennego utrzymywania zapasów pomiędzy grupami (§ 3 ust. 8),
- 5) wyłączenia przepisów dotyczących interwencyjnego wykorzystania zapasów obowiązkowych paliw, w związku z przeniesieniem delegacji dotyczącej wydania przepisów wykonawczych dotyczących tego zakresu do art. 19i ustawy.

Dostosowanie terminologii do zmian wprowadzonych w ustawie wynika przede wszystkim ze zmian wprowadzonych w ustawie o podatku akcyzowym, w związku z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej i dotyczy uwzględnienia obrotu wewnątrzspółnotowego i związanego z tym zastąpienia terminu „importer” terminem „przywozący” w przepisach dotyczących podmiotów objętych obowiązkiem tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych.

Konieczność uwzględnienia w metodologii obliczania minimalnego, wymaganego poziomu zapasów obowiązkowych zapasów niedostępnych wynika z dwóch przyczyn:

- konieczności dokonania poprawy efektywności systemu zapasów obowiązkowych – zapasy niedostępne z przyczyn technicznych lub też ubytki powstałe podczas przemieszczania zapasów lub wprowadzania ich do obrotu zmniejszają faktyczną wielkość zapasów interwencyjnych, przyczyniając się do faktycznego zmniejszenia zabezpieczenia dostaw. Zapewnienie możliwości pełnego wykorzystania zapasów obowiązkowych do celów interwencyjnych wymaga odpowiedniego powiększenia tych zapasów o przewidywane „martwe stany” oraz szacunkowe ubytki;

- konieczności uwzględnienia metodologii Międzynarodowej Agencji Energetycznej w związku ze staraniami Polski o członkostwo w tej organizacji- MAE w metodologii obliczania minimalnych wymaganych zapasów uwzględnia zapasy niedostępne.

W projekcie proponuje się na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków przy przemieszczaniu paliw, aby podmioty zobowiązane do tworzenia i utrzymywania zapasów zobowiązane były do powiększenia zapasów o 10%. Proponowana wielkość wynika z regulacji Międzynarodowej Agencji Energetycznej i opiera się na badaniach przeprowadzonych przez MAE w krajach członkowskich Agencji.

Ograniczenie możliwości utrzymywania przez producentów zapasów obowiązkowych w formie ropy naftowej i półproduktów wiąże się przede wszystkim z koniecznością poprawy bezpieczeństwa dostaw na rynku paliwowym, O bezpieczeństwie tym w dużej mierze decyduje struktura utrzymywanych zapasów. Obecna struktura zapasów paliw ciekłych tworzonych i utrzymywanych zgodnie z art. 15 ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw wskazuje na znaczący udział zapasów w formie ropy naftowej i półproduktów – 67,5% całości zapasów. W takim przypadku skuteczna interwencja na rynku ograniczona jest do ok. 30 % zapasów, utrzymywanych w paliwach gotowych, które mogą być wprowadzone na rynek niezwłocznie po podjęciu stosownej decyzji. Przedstawiona w rozporządzeniu propozycja zakłada stopniowe zmniejszenie udziału zapasów utrzymywanych w formie ropy naftowej i półproduktów. Proponowany harmonogram zakłada, iż zapasy tworzone w tej formie w kolejnych latach nie powinny przekraczać:

- 70% w roku 2005,
- 60% w roku 2006,
- 55% w roku 2007 i
- 50% w roku 2008 i latach kolejnych.

Przedłużenie okresu na jaki może być wydawana decyzja o zamiennym utrzymywaniu zapasów pomiędzy grupami wynika ze stosowanej praktyki i ma na celu uproszczenie procedur administracyjnych.

Wyłączenie przepisów dotyczących interwencyjnego wykorzystania zapasów obowiązkowych jest zabiegiem czysto technicznym, wynikającym z wyłączenia z delegacji zawartej w art. 19a ust. 5 przepisów dotyczących interwencyjnego

wykorzystania zapasów obowiązkowych i wyodrębnienie ich w osobny art. 19 i zawierający delegację dla ministra właściwego do spraw gospodarki upoważnienie do wydania osobnego rozporządzenia w tej sprawie.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1) Wpływ na budżet państwa

Rozporządzenie nie wpływa na zwiększenie wydatków budżetowych.

2) Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje rozporządzenie

Przepisy rozporządzenia skierowane są do przedsiębiorstw objętych obowiązkiem tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych (rafinerie oraz przedsiębiorcy sprowadzający paliwa ciekłe na terytorium RP). Główną zmianą wpływającą na przedsiębiorców jest wprowadzenie odliczenia na poczet zapasów niedostępnych, co w praktyce oznacza konieczność powiększenia zapasów obowiązkowych o 10%. Przyjęty poziom 10% wynika z praktyki stosowanej przez Międzynarodową Agencję Energetyczną, opartą o przeprowadzone przez ekspertów Agencji badania dotyczące faktycznej dostępności zapasów, w krajach członkowskich Agencji.

Proponowane rozwiązanie ma na celu zapewnienie dyspozycyjności pełnymi zapasami, utrzymywanymi w trybie zapasów obowiązkowych.

3) Konsultacje społeczne

Projekt nie podlegał wcześniejszym konsultacjom społecznym. Jednak propozycja przesunięcia lekkiego oleju opałowego z kategorii olejów opałowych do kategorii olejów napędowych była konsultowana, w ramach konsultacji społecznych projektu ustawy o zmianie ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw. Zmiana ta wynika ze zmiany art. 19a ust. 5 ustawy.

Projekt zmiany ustawy był skonsultowany z następującymi partnerami społecznymi:

- „Nafta Polska” S.A.
- PKN Orlen S.A.
- Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego

- Polska Izba Paliw Płynnych
- Rafineria Jasło S.A.
- Naftobazy Sp. z o.o.
- Rafineria Czechowice S.A.
- Rafineria Trzebinia S.A.
- Grupa Lotos ,
- Rafineria Jedlicze S.A.

Projekt ustawy nowelizującej umieszczony został również na stronie internetowej MGIP.

Proponuje się zebranie uwag zainteresowanych środowisk do projektu rozporządzenia równoległe do uzgodnień międzyresortowych.

4) Wpływ na rynek pracy

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5) Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6) Wpływ na sytuację i rozwój regionów

Rozporządzenie nie wpłynie na sytuację i rozwój regionów.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI I PRACY¹⁾

z dnia

**w sprawie interwencyjnego postępowania przy podejmowaniu decyzji
dotyczących wykorzystania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych**

Na podstawie art. 19i ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz.U. z 2003 r. Nr 24, poz. 197, z 2004 r. Nr 24, poz. 386 oraz z 2005 r. Nr ..., poz. ...) zwanej dalej „ustawą”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Z wnioskiem do ministra właściwego do spraw gospodarki o wydanie decyzji, o której mowa w art. 19g ust. 2 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw, zwanej dalej „ustawą”, może wystąpić:

- 1) wojewoda;
- 2) producent lub przywozący obowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów.

2. Wniosek powinien zawierać:

- 1) rodzaj paliw oraz proponowaną wielkość obniżenia zapasów;
- 2) sposób i termin odtworzenia zapasów;
- 3) uzasadnienie konieczności obniżenia zapasów.

3. Decyzję w sprawach, o których mowa w art. 19g ust. 2 ustawy, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

§ 2. 1. Z wnioskiem do ministra właściwego do spraw gospodarki o wydanie decyzji, o której mowa w art. 19g ust. 4 ustawy, może wystąpić:

¹⁾ Minister Gospodarki i Pracy kieruje działem administracji rządowej – gospodarka na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki i Pracy (Dz. U. Nr 134, poz. 1428)

- 1) wojewoda;
- 2) podmiot zainteresowany nabyciem paliwa w drodze interwencji.

2. Wniosek powinien zawierać:

- 1) rodzaj i ilość proponowanych do sprzedaży paliw;
- 2) uzasadnienie konieczności nabycia paliw przez zainteresowany podmiot.

3. Decyzję w sprawach, o których mowa w art. 19g ust. 4 ustawy, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku.

§ 3. 1. Decyzję, o której mowa w art. 19h ust. 3 ustawy, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje z własnej inicjatywy, uwzględniając ustalenia dokonane przez organy odpowiednich organizacji międzynarodowych, z członkostwem w których wiąże się obowiązek uwolnienia zapasów obowiązkowych paliw lub uzgodnienia z tymi organizacjami.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje nie później niż w terminie 7 dni od daty dokonania ustaleń lub uzgodnień.

§ 4. 1. Decyzję, o której mowa w art. 19h ust. 5 ustawy, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje z własnej inicjatywy, uwzględniając ustalenia dokonane z organami odpowiednich organizacji międzynarodowych, z członkostwem w których wiąże się obowiązek dokonania sprzedaży określonej ilości paliw, określonego podmiotowi.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje nie później niż w terminie 7 dni od daty dokonania ustaleń.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER GOSPODARKI I PRACY

UZASADNIENIE

1. Stan obecny

Obecnie sposób interwencyjnego wykorzystania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych określa rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego sposobu tworzenia i ustalania ilości zapasów obowiązkowych paliw ciekłych gromadzonych przez producentów i importerów oraz szczegółowych zasad i sposobu interwencyjnego wykorzystania tych zapasów (Dz. U. Nr 84, poz. 759).

Główne zasady wykorzystania zapasów obowiązkowych zakładają:

- wydawanie decyzji administracyjnej w sprawie obniżenia zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, o której mowa w art. 19f ust. 3 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw, na wniosek wojewody lub procenta lub importera obowiązanych do tworzenia i utrzymywania zapasów (§ 6 rozporządzenia),
- wydawanie decyzji administracyjnej w sprawie interwencyjnego zakupu paliw z zapasów obowiązkowych paliw ciekłych przez podmioty trzecie na wniosek wojewody lub podmioty zainteresowanego nabyciem paliw (§ 7 rozporządzenia)

W związku z przeniesieniem delegacji do wydania rozporządzenia w sprawie sposobu interwencyjnego wykorzystania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych z art. 19 ust. 5 do art. 19i ustawy, oraz ze zmianami w przepisach dotyczących interwencyjnego wykorzystania zapasów zawartych w art. 19g i 19h ustawy, wprowadzonymi ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz.U. Nr ..., poz. ...) istnieje konieczność wydania nowego rozporządzenia, spójnego ze znowelizowaną ustawą.

2. Wprowadzane zmiany

Zaproponowane w projekcie rozporządzenia zmiany w odniesieniu do regulacji dotyczących interwencyjnego wykorzystania zapasów obowiązkowych zawartych w rozporządzeniu z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego sposobu tworzenia i ustalania ilości zapasów obowiązkowych paliw ciekłych gromadzonych przez producentów i importerów oraz szczegółowych zasad i sposobu interwencyjnego wykorzystania tych zapasów, polegają przede wszystkim na:

- 1) dostosowaniu terminologii do zmian wprowadzonych w ustawie,
- 2) wprowadzeniu przepisów precyzujących procedurę obniżania zapasów i sprzedaży interwencyjnej realizowanych w ramach wypełniania zobowiązań międzynarodowych zgodnie z art. 19h ust. 3 i 5 ustawy (§ 3 i 4).

Dostosowanie terminologii do zmian wprowadzonych w ustawie wynika przede wszystkim ze zmian wprowadzonych w ustawie o podatku akcyzowym, w związku z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej i dotyczy uwzględnienia obrotu wewnątrzspółnotowego i związanego z tym zastąpienia terminu „importer” terminem „przywozący” w przepisach dotyczących podmiotów objętych obowiązkiem tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych.

Wprowadzenie przepisów precyzujących postępowanie przy wydawaniu decyzji administracyjnych o obniżeniu zapasów obowiązkowych oraz interwencyjnej sprzedaży paliw z zapasów, w celu realizacji zobowiązań międzynarodowych związane jest bezpośrednio z kierunkiem zmian ustawy i wyodrębnieniem tych procedur z procedur krajowych. Przyjęto, iż w takim przypadku decyzje będą musiały być wydawane z inicjatywy ministra właściwego do spraw gospodarki, jako organu odpowiedzialnego za bezpieczeństwo dostaw i politykę w tym zakresie. Decyzje wydawane będą w oparciu o uzgodnienia z odpowiednimi organami organizacji międzynarodowych, z członkostwem w których wiąże się konieczność podjęcia działań interwencyjnych lub uzgodnienia dokonane z tymi organizacjami. W chwili obecnej chodzi tu przede wszystkim o Komisję Europejską i grupę roboczą Komisji Europejskiej ds. dostaw ropy, a przyszłości, po przystąpieniu Polski do Międzynarodowej Agencji Energetycznej będzie dotyczyć również decyzji podejmowanych przez Radę Zarządzającą MAE.

Należy wspomnieć, iż jako kraj członkowski UE i w przyszłości MAE, przedstawiciel Polski będzie uczestniczył w uzgodnieniach i ustaleniach dokonywanych przez organy tych organizacji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1) Wpływ na budżet państwa

Rozporządzenie nie wpływa na zwiększenie wydatków budżetowych.

2) Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje rozporządzenie

Przepisy rozporządzenia skierowane są do przedsiębiorstw objętych obowiązkiem tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych (rafinerie oraz przedsiębiorcy sprowadzający paliwa ciekłe na terytorium RP). Zmiany proponowane w rozporządzeniu polegają przede wszystkim w możliwości dokonania uwolnienia zapasów obowiązkowych paliw ciekłych utrzymywanych przez tych przedsiębiorców lub ich sprzedaży interwencyjnej nie na wniosek zainteresowanego podmiotu, ale w drodze własnej inicjatywy ministra właściwego do spraw gospodarki, wynikającej z konieczności wypełnienia zobowiązań międzynarodowych RP, w zakresie interwencji na rynku naftowym. Ponieważ zapasy obowiązkowe tworzone są w celu zaspokojenia potrzeb rynku, nie zaspokojenia potrzeb przedsiębiorstw je utrzymujących, z punktu widzenia przedsiębiorców zmiana ta nie powinna mieć większego znaczenia.

3) Konsultacje społeczne

Projekt nie podlegał wcześniejszym konsultacjom społecznym. Jednak propozycja wprowadzenia procedur dotyczących interwencyjnego uwolnienia zapasów lub interwencyjnej sprzedaży zapasów w celu wypełnienia zobowiązań międzynarodowych Polski była konsultowana, w ramach konsultacji społecznych projektu ustawy o zmianie ustawy o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw.

Projekt zmiany ustawy był skonsultowany z następującymi partnerami społecznymi:

- „Nafta Polska” S.A.
- PKN Orlen S.A.

- Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego
- Polska Izba Paliw Płynnych
- Rafineria Jasło S.A.
- Naftobazy Sp. z o.o.
- Rafineria Czechowice S.A.
- Rafineria Trzebinia S.A.
- Grupa Lotos ,
- Rafineria Jedlicze S.A.

Projekt ustawy nowelizującej umieszczony został również na stronie internetowej MGiP.

Proponuje się zebranie uwag zainteresowanych środowisk do projektu rozporządzenia równoległe do uzgodnień międzyresortowych.

4) Wpływ na rynek pracy

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5) Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6) Wpływ na sytuację i rozwój regionów

Rozporządzenie nie wpłynie na sytuację i rozwój regionów.